

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Аналітика

Зовнішня підтримка України: здобутки та перспективи

▶ СТОР. 4

Надійний тил

Ремонтники відновлюють озброєння

▶ СТОР. 15

Культура

Пісні ціпок не завада

▶ СТОР. 12

№ 127 (6381) СУБОТА, 9 ЛИПНЯ 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Необхідно повноцінно працювати і ухвалювати закони

Парламентська хроніка
Ранкове засідання 8 липня

Представники «Батьківщини» блокували президію Верховної Ради із самого ранку. Народні депутати із Радикальної партії сиділи на підлозі поруч із трибуною. Пізніше, після експромтної наради зі своїм лідером Олегом Ляшком, яка тривала навприсідки, парламентарії, які ще раніше оголосили сидячий протест, перемістилися так, що будь-який прохід до трибуни був повністю перекритий. Відтак, Голова Верховної Ради Андрій Парубій не мав змоги відкрити засідання ані зі свого робочого місця, ані з трибуни. Коли очільник законодавчого органу зайшов до сесійної зали, блокувальники почали виконувати Державний Гімн, тож Андрій Парубій підтримав їх, використовуючи мікрофон у руках. Тільки після цього він оголосив засідання відкритим. Ложа уряду при цьому була заповнена міністрами на чолі з прем'єром Володимиром Гройсманом.

▶ СТОР. 3

Київські вулиці декомунізуються, а пам'ятники намагаються встояти

Киянам та гостям міста доведеться звикати до нових назв його вулиць та проспектів. Вимушені залишити столицю й монументальні символи радянського тоталітаризму. Такого урбаністичного переосмислення нашої історії вимагає закон про декомунізацію. У рамках його виконання на черговому засіданні Київради вирішили назвати Московський проспект на честь лідера ОУН Степана Бандери, повідомляє пресслужба Київської міської ради. Крім того, вулиця Баумана у Шевченківському районі стала вулицею Януша Корчака, вулиця Кутузова на Печерську — вулицею Генерала Алмазова, вулиця Суворова на Печерську — вулицею Михайла Омеляновича-Павленка та провулок Кутузова у центрі столиці — провулком Євгена Гуцала. Зазначається, що відповідні назви вшановують пам'ять видатних діячів українського народу.

▶ СТОР. 5

Головні вектори — оборона та проекція стабільності на всіх сусідів

Учора пополудні в столиці Польщі розпочав роботу Саміт НАТО. До Варшави прибула 61 делегація із країн—членів організації, держав—партнерів та міжнародних організацій, зокрема України та Євросоюзу: 18 глав держав, 21 глава уряду, 41 міністр закордонних справ та 39 міністрів оборони. Експерти твердять, що цей саміт увійде в історію як найбільший та найважливіший після завершення «холодної війни».

Першого дня головною темою зустрічей і переговорів були безпека та оборона членів Альянсу. Натомість сьогодні окремим пунктом порядку денного стоятиме українське питання. Відбудеться засідання Комісії Україна-НАТО за участі Президента Петра Порошенка. Глава нашої країни проведе також переговори з низкою лідерів іноземних держав, зокрема з Президентом США Бараком Обамою, щоб обговорити російську загрозу та імплементацію Мінських домовленостей. За даними з джерел в адміністрації глави Білого дому, Б. Обама підтвердить, що санкції стосовно Росії мають бути продовжені доти, поки Кремль не виконає взятих на себе зобов'язань. Заплановано також зустріч у форматі «5+1», тобто США, Великобританія, Франція, Німеччина, Італія та Україна.

▶ СТОР. 7

Фото Михайла ПАЛІНЧАКА (прес-служба Президента України).

ПОДІЇ

Почнеться випуск вітчизняного пасажирського вертольота

Для серійного випуску українського гвинтокрила МСБ-2 майже все готово: в повітря вже піднявся пілотний зразок апарату. Практично завершено сертифікацію всіх вузлів та деталей, і вертольота загалом. За словами керівника «Мотор Січі» й народного депутата В'ячеслава Богуслаєва, згадану проблему підприємство вирішувало останні десять років.

І ось — максимальне наближення до фінішу, **переконує наш запорізький власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ.** Перша серійна машина підніметься у небо вже 2017 року. Про вертоліт відомо, що він буде суто пасажирським, і його злітна маса не перевищуватиме 4,5 тонни.

У село прибула виїзна поліклініка

Жителів Біловодського району тепер обстежить виїзна консультативна поліклініка Луганської обласної клінічної лікарні. На підконтрольній українській владі території області сьогодні не вистачає медичних працівників вузького профілю, тим паче в сільських районах. Тому приїзд лікарів вищої кваліфікації сільське населення сприйняло дуже позитивно.

У селі Литвинівка за час одного робочого дня медики прийняли майже 25 відсотків жителів. Для надання планово-консультативної допомоги в село приїхали отоларинголог, ендокринолог, уролог, дерматовенеролог і педіатр. Сьогодні виїзні консультативні поліклініки надають медичну допомогу мешканцям інших сіл, **повідомляє наш власкор Павло ВОРОНЦОВ.**

КОРОТКО

■ Проект під назвою «Купуй товари Хмельниччини» ініціював департамент економічного розвитку Хмельницької ОДА. Представлений для продажу товар помічатиметься спеціальниками з логотипом краю. Організатори сподіваються, що проект допоможе виробникам розширити ринки збуту, а споживачам зробити вигідні покупки, **повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК.**

■ Виконком Чернігівської міськради ухвалив рішення про передачу трьох будинків на баланс створених мешканцями ОСББ. За інформацією управління житлово-комунального господарства, нині в Чернігові створено 46 ОСББ, **інформує наш власкор Василь ЧЕПУРНИЙ.**

Міненерговугілля готове сприяти діяльності інвесторів в Україні *(Урядовий портал)*

У Верховній Раді обговорили запровадження етичних стандартів

«Діалоги з питань парламентської етики» — робоча зустріч з такою назвою відбулася вчора у стінах нашого законодавчого органу. «Питання етики важливе для українського парламентаризму, для функціонування та реформи Верховної Ради, — наголосив глава парламенту Андрій Парубій, відкриваючи зібрання. — Особливо в умовах ще слабо розвинутої політичної культури в Україні». За його словами, в рекомендаціях до реформування законодавчого органу є чимало надважливих і першочергових завдань. «Але не хочу применшувати значення, а навпаки наголошую на важливості унормування етичних стандартів та можливої розробки кодексу парламентської етики» — підкреслив А. Парубій. Останній досвід Верховної Ради показує, що цей досвід нам дуже на часі, сказав він.

Водночас Голова Верховної Ради звернув увагу: багато хто, посилаючись на ці питання, свідомо обмежує їх лише врегулюванням поведінки в стінах сесійної зали. Це справді важливо для іміджу органу влади, але визначення та регулювання парламентської етики включає ширше коло питань, серед яких і конфлікт інтересів, і прихований лобізм, і прозорість депутатських пільг та виплат, декларування статків тощо. У рамках системи міжнародних домовленостей перед Україною стоїть низка зобов'язань, наголосив А. Парубій. Зокрема, Брюссельська декларація Парламентської асамблеї ОБСЄ спонукає до розробки та публікації стандартів етики. «Але, я вважаю, нам насамперед необхідно попрацювати над розробкою етичних стандартів як важливого інструменту підвищення громадянської довіри та підтримки, механізму, що пов'язує між собою етичні стандарти і антикорупційні заходи», — зауважив він.

Очільник парламенту зачепив питання низької довіри населення до Верховної Ради. «Ми маємо працювати над цим, над зміною політичної культури діалогу та прозорості, зокрема, і з допомогою розробки кодексу етичної поведінки», — сказав він. Політичні скандали можуть відчутно зашкодити суспільному сприйняттю легітимних демократичних інституцій. У багатьох країнах саме скандали призвели до реформ парламентських стандартів.

На міжнародному сайті, який демонструє відео бійок в різних парламентах, Україна посідає перше місце, наголосив А. Парубій. Але до подій на Майдані багато протистоянь у залі не були з'ясуванням відносин. На думку Голови Верховної Ради, це була боротьба за існування Української держави. Так було, коли приймалися Харківські угоди чи намагалися знищити українську мову — коли йшлося про фундаментальні речі, які виходили далеко за рамки парламентаризму і стосувалися самого факту існування держави. Але сьогодні ситуація інша, переконаний він. Адже більш як три сотні депутатів публічно кажуть про свою європейську спрямованість, і це дає підстави казати про іншу систему культури в нашому парламенті.

Голова Місії Європейського парламенту з оцінки потреб Верховної Ради України Пет Кокс,
Голова Верховної Ради України Андрій Парубій.

А. Парубій нагадав, що у вівторок народні депутати почали тиждень із надання згоди на притягнення до відповідальності народного депутата Онищенка. «Це засвідчило, що парламент має достатній потенціал і потугу, щоб відповідати на виклики, — сказав він. — Але вже за годину після голосування за це рішення робота спинилася. Чи може бути такий спосіб методом роботи парламенту, чи прийнятний такий механізм прийняття ключових рішень?» Очільник законодавчого органу повідомив, що для врегулювання ситуації в парламенті переговори йшли безперервно майже дві доби. Деякі фракції під час перемовин показали величезну здатність до компромісу, повідомив А. Парубій. Проте народні депутати зустрілися також із неготовністю йти на компроміс і бажанням вирішити питання тут і зараз. «Коли йде мова ультиматумів, парламентаризму важко існувати як інструменту», — сказав він, наголосивши, що в нас це питання виходить і на вищий рівень — на рівень безпеки.

Голова місії Європейського парламенту з оцінки потреб Верховної Ради, колишній Президент Європарламенту Пет Кокс подякував Голові Верховної Ради Андрію Парубію за його позицію, підкресливши, що успішність проекту залежить передусім від того, що «найвище керівництво парламенту представлене через вас». Щоб врегулювати проблеми, які виникають у парламенті, народні депутати мають особисто нести відповідальність, сказав він. П. Кокс також подякував представникам громадянського суспільства, від якого можна отримати багато інформації. У такому діалозі між керівництвом парламенту, законотворцями, громадськістю та з допомогою міжнародних фахівців можна сподіватися на справжній прогрес.

Надія СМІЯН.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.
Більше фото тут — www.golos.com.ua

Із Днем родини!

Незламний фундамент, на якому стоїть наша держава

Голова Верховної Ради Андрій Парубій, привітав співвітчизників із Днем родини та підкреслив, що саме в родинному колі кожен із нас вчився робити свої перші кроки, долати труднощі, карбувати характер та що саме наші батьки прищепили нам любов до свого роду, до рідної землі, до мови.

«Українська родина завжди вирізнялася шанобливим ставленням до споконвічних цінностей, які передавалися із покоління в покоління. На чільному місці серед них — повага до старших. І це свято! У наших сім'ях у всі часи панують працелюбність, відповідальність, патріотизм та почуття обов'язку», — зазначив А. Парубій і наголосив: «Родина — це той незламний фундамент, на якому стоїть наша держава. Тому ми маємо завжди берегти єдність великого українського народу — єдиної у різноманітті української родини. Переконаний: згуртувавшись, ми здобудемо перемогу, тільки всі разом ми наблизимо розквіт нашої України».

Голова Верховної Ради Андрій Парубій побажав усім українським родинам миру, міцного здоров'я, щастя, добробуту, втілення в життя всіх заповітних мрій!

Сподіваємося на подальшу підтримку і розвиток співпраці зі стратегічним партнером — Сполученими Штатами Америки

Голова Верховної Ради України Андрій Парубій заявляє, що, незважаючи на політичне напруження, яке є в країні через російську агресію, український парламент не просто працює, а й ухвалює революційні рішення, необхідні для здійснення реформ у нашій країні. Про це він сказав під час зустрічі з Державним секретарем США Джоном Керрі, яка відбулась у четвер.

Він повідомив, що недавно Верховна Рада України прийняла рішення про реформу судової системи, що «є системним і революційним перетворенням в українських судах для подолання корупції». Також ухвалено закони щодо розвитку співпраці з МВФ та «пакет законів для подолання такого зла, як корупція».

А. Парубій зазначив, що «все це відбувається в час, коли путінська влада здійснює агресію проти України». Водночас він повідомив, що є інформація про можливу активізацію дій окупаційної армії в найближчий період: «Є інформація про готовність як до активізації дій агресора на фронті, так і до дестабілізації всередині нашої країни». «Ми не допустимо дестабілізації ситуації всередині країни і дуже розраховуємо на те, що наші стратегічні партнери допоможуть нам зупинити окупаційні війська, і ми й надалі матимемо надійного стратегічного партнера — Сполучені Штати Америки», — сказав А. Парубій.

Глава українського парламенту подякував Державному секретарю США за допомогу Українській державі в найтяжчі для неї часи, при цьому він запевнив, що «Україна йде шляхом реформ і її ніщо не зупинить».

Своєю чергою Держсекретар США засвідчив підтримку України з боку Сполучених Штатів Америки і закликав українську сторону й далі реформувати країну. «Ми схвально оцінюємо реформи, які вдалося здійснити», — сказав він, відзначивши те, що Україна «вийшла з-під впливу Росії і тепер повинна працювати над зміцненням верховенства права, розвитку правосуддя, судової системи».

Дж. Керрі наголосив на необхідності посилювати роботу щодо виконання Мінських угод. «Не можна марнувати час, а потрібно спільно працювати на виконання Мінських угод», — сказав він. Дж. Керрі висловився за необхідність припинення вогню, розблокування кордону, запевнивши водночас, що Сполучені Штати готові підтримати зусилля української влади у виконанні Мінських домовленостей.

Під час зустрічі сторони обговорили ситуацію на Донбасі, яка склалась там через російську агресію проти України. У цьому контексті А. Парубій зазначив, що підтримка в питанні безпеки, зокрема, допомога в наданні летального озброєння так само важлива для України, як і економічна підтримка. Дж. Керрі повідомив, що «у напрямі такої допомоги Україні працюють п'ять країн». «Ми оцінимо потреби з точки зору посилення обороноздатності України, в постачанні техніки та іншої допомоги», — сказав він.

Дж. Керрі відзначив проведення в Україні серйозних антикорупційних заходів, руйнування олігархії, зміцнення банківської системи. «Реформи допоможуть вам завести в країну інвестиції», — наголосив він і додав, що «вже спостерігається певне зростання економіки, і люди в такий спосіб побачать реформи, рух країни», — підкреслив Дж. Керрі.

Сторони висловили сподівання на подальший розвиток співпраці в різних сферах, зокрема в оборонній та економічній.

Прес-служба апарату Верховної Ради України.

Штрафи за кермування у нетверезому стані збільшили втричі

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Вечірнє засідання 7 липня

У пленарному засіданні взяв участь Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман і члени Кабінету Міністрів. В. Гройсман звернувся до народних депутатів із проханням затвердити нових членів Наглядової ради Національного банку України та прийняти пакет законів, необхідних для продовження співпраці з МВФ. Прем'єр наголосив на потребі виконання домовленостей, взятих Україною перед МВФ, а також повернення до держбюджету активів, незаконно виведених попередньою владою.

«Реформи потрібні не МВФ, вони потрібні Україні для того, щоб ми стали інституційно сильними, для того, щоби ми, використовуючи кращі практики, змінювали життя в нашій країні», — сказав В. Гройсман.

У свою чергу, Голова Верховної Ради Андрій Парубій заявив, що сам був здивований ситуацією в парламенті щодо призначення нових членів Наглядової ради НБУ. Профільний комітет — з питань фінансів та банківської діяльності — подав два різні списки із кандидатурами до ради НБУ. Депутати стверджували, що один список було затверджено за підсумками обговорення за участю й громадськості, а в іншій вносилися кандидатури з голосу. Глава парламенту пообіцяв, як тільки профільний комітет ухвалить консолідоване рішення, це питання буде винесене на голосування.

За основу в першому читанні прийнято проект закону «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо мінімізації впливу на адміністрування надходжень до бюджету» (№ 4516). Голова Комітету з питань податкової та митної політики Ніна Южаніна відзначила, що цей законопроект зможе якісно змінити розгляд оскаржень актів перевірок податківців. «Якщо ми зараз і цього не зробимо, то вся недієва система оскарження, адміністративного досудового оскарження так і залишиться на тому недолугому рівні й не буде приносити жодної користі платникам податків», — сказала вона. Законопроектом пропонується встановити однорівневу процедуру адміністративного оскарження рішень контролюючих органів. Тобто скарги на рішення контролюючих органів подаватимуться лише до Державної фіскальної служби України.

У першому читанні також прийнято проект закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо консолідації функцій із державного регулювання ринків фінансових послуг» (№ 2413а). Законопроектом пропонується здійснити перерозподіл повноважень державного регулювання фінансової діяльності від Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, до Національного банку України та Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Парламент затвердив постанову «Про календарний план проведення п'ятої сесії Верховної Ради України восьмого скликання». Передбачається відкрити нову, п'яту сесію — 6 вересня 2016 року, а завершити її роботу — 27 січня 2017 року. Упродовж п'ятої сесії 10 тижнів депутати працюватимуть у пленарному режимі, 6 тижнів — у комітетах, комісіях і фракціях, 5 тижнів — з виборцями. На проведення «годин запитань до уряду» у Верховній Раді буде відведено 10 годин.

Потім на вимогу фракцій «Батьківщина» і Радикальної партії, котрі продовжували вимагати зниження тарифів, головуючий оголосив півгодинну перерву. Опісля депутати прийняли постанову «Про призначення членів Ради Національного банку України» (№ 4923). Парламент призначив чотирьох членів Ради НБУ за своєю квотою: Віктора Козюка (строком на 7 років), Олену Щербакову (на 6 років), Тимофія Милованова (на 5 років), Віру Ричаківську (на 4 роки).

ФАКТ

За статистикою, за 2015 рік було задокументовано понад 93,1 тисячі фактів керування водіями транспортними засобами у нетверезому стані (за добу майже 255 фактів). Внаслідок керування водіями автомототранспортними засобами у нетверезому стані сталось 2358 ДТП, від яких загинуло 317 і травмовано 3203 особи. З січня по лютий 2016 року зафіксовано 299 ДТП за участю нетверезих водіїв, в яких загинуло 35 осіб і травмовано 393.

У цілому прийнято ще один резонансний закон — про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за керування транспортними засобами у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції (№ 4373).

Проектом закону істотно збільшуються розміри штрафів та строки позбавлення водійських прав: якщо водія буде затримано за кермом у нетверезому стані вперше, його каратимуть штрафом у розмірі 600 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (понад 10 тисяч гривень) і позбавлення водія заберуть на рік. Якщо вдруге — штраф удвічі більше і позбавлять права керувати авто на три роки, втретє — утричі більше. Якщо ж водій спричинив потерпілому тілесні ушкодження середньої тяжкості, йому загрожуватиме, окрім штрафу, виправні роботи на строк до двох років, або арешт на строк до шести місяців чи обмеження волі на строк до трьох років з позбавленням права керувати авто на строк до трьох років.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Політичні скандали можуть відчутно зашкодити суспільному сприйняттю легітимних демократичних інституцій

Необхідно повноцінно працювати і ухвалювати закони

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 8 липня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«У цьому залі бійок не буде, — сказав А. Парубій, звертаючись до народних депутатів та урядовців. — Дехто дуже хоче, щоб люди, які плече в плече пройшли Майдан, мали між собою протистояння. Дехто хоче, щоб таке протистояння мали й люди, які пройшли АТО і прийшли сюди змінювати країну. Хочу сказати, що ми мали під час години запитань до уряду розглядати питання тарифів. Кабмін мав детально розповісти все, що пов'язане з цією проблематикою. Парламентарії з цієї трибуни повинні були говорити про болі своїх виборців. Планувалося зачитати депутатські запити, які допомагають захистити людей. Могла бути повноцінна, звична робота парламенту». Однак, припустив він, декому в стінах законодавчого органу цікаво не працювати, а дестабілізувати ситуацію. «Ми цього не допустимо», — наголосив він. Водночас, очільник парламенту висловив побоювання, що засідання за умов, які створилися в залі, проводити буде важко. Незважаючи на пропозиції працювати далі, які лунали із зали, Голова Верховної Ради все-таки закрив засідання. «Я маю своє відчуття, — сказав він перед тим. — За тих умов, в які нас ставлять деякі колеги, повноцінне проведення сесії буде неможливим».

Коментуючи те, що відбулося в залі, лідер «Батьківщини» Юлія Тимошенко ще раз розповіла про вимоги, які ставлять перед народними обранцями блокувальники трибуни, яких вона назвала «демократичними опозиційними фракціями». «Мета блокування одна, — заявила вона, — примусити уряд, Президента і парламентську більшість сісти за стіл переговорів для того, щоб негайно проаналізувати ситуацію, яка склалася з тарифами на газ, тепло, холодну та гарячу воду і електроенергію». Для екстремального зростання тарифів немає жодних підстав, крім одного — забрати в людей фінансовий ресурс і спрямувати його на інтереси кланів, переконана політик. Вимоги в практичній площині залишаються тими ж, які озвучували раніше — створення ТСК із тарифів, розслідування діяльності НАК «Нафтогаз» та «Укргазвидобування» і розгляд трьох законів, які стосуються цієї тематики і вже зареєстровані в парламенті.

Блокування трибуни у досягненні поставлених цілей Ю. Тимошенко назвала «останнім аргументом». Два роки, мовляв, намагалися домовитися, переконати, піти назустріч. Але нині такі дії позбавлені жодного сенсу. «Блокування ми будемо тримати стільки, скільки зможемо, — наголосила парламентарій, — учора ми бачили, як вивели одягнених у військову форму атошників, які є народними депутатами в Блоці Петра Порошенка і «Народному фронті». Вони захистили режим, який нині проводить політику проти людей». Ю. Тимошенко закликала колег по сесійній залі «не захищати корумпований режим і не принижувати військову форму».

Свою позицію з приводу того, що відбувається в парламенті, висловив і представник «Самопомочі» Єгор Соболєв. Однією з причин політик назвав бажання народних обранців відпочивати. Як аргумент навів пропозицію від деяких законотворців працювати наступного тижня в комітетах. Ще однією причиною він назвав бажання деяких політичних сил показати, як вони «в стражданнях борються за народ». Адже рішення, яких вимагають, залежать не від парламенту, і народні депутати їх приймати не можуть.

Пізніше Голова Верховної Ради А. Парубій дав брифінг, під час якого ще раз наголосив на тому, що народні депутати пропустили, заблокувавши засідання. «Переконаний, що основна ціль — не тарифи, — сказав він. — І основна мета — не допомогти людям. Завдання в тому, щоб дестабілізувати ситуацію в країні і в парламенті». Глава законодавчого органу вважає, що в такий спосіб реалізовуються зовнішні сценарії. Він звернув увагу, що початок такої акції протесту в часових рамках збігається з арештом Онищенка. У четвер, коли на порядку денному стояли справді важливі для країни і передусім для її захисників питання, «ми продемонстрували, що парламент здатен працювати», — зауважив А. Парубій. «Багато наших колег, на мою думку, не до кінця усвідомлюють свої дії, — сказав він. — Висловлюю впевненість, що, провівши консультації, наступного тижня ми зможемо повноцінно працювати і ухвалювати закони. А їх у порядку денному сотні. Упевнений, що ми зможемо знайти порозуміння в залі».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ранкове засідання Верховної Ради України. Виконання гімну.

Відповідаючи на запитання про документи, які розглядалися в четвер, А. Парубій особливо відзначив питання про Раду Національного банку. «Це надважливе питання, яке розблокує надзвичайну кількість коштів для уряду, для бюджету, для виплати соціальних гарантій і підтримки армії». Із питань, які в четвер не знайшли підтримки, але вони є важливими, тривають консультації, повідомив очільник парламенту. Шанс, що наступного тижня за них проголосують, дуже високий. На запитання, чи зможе Верховна Рада працювати наступного тижня, журналісти отримали лаконічну відповідь: «Буде! Ніхто не зупинить роботу українського парламенту і не зможе його дестабілізувати». Водночас А. Парубій виключив будь-які силові дії в законодавчому органі. «Є багато інших механізмів, — зазначив він, -і дискусія, і діалог для того, щоб вийти на конструктивну роботу. Я використаю весь арсенал комунікації в домовленостях, щоб ми могли уникнути будь-яких конфліктів». Кожне рішення, яке приймається в парламенті, проходить процедуру розгляду в комітеті, зауважив він, запевнивши, що таку традицію і надалі ніхто не порушуватиме. «Коли хтось думає, що можна перетискати і переламувати, він помиляється», — резюмував Голова Верховної Ради.

А. Парубій поділився також своїм баченням роботи парламенту в літній період. «У мене була ідея продовжити сесію до 6 вересня», — сказав він. Така пропозиція була продиктована можливістю загострення конфлікту на сході країни в будь-який час. Однак народні обранці це рішення не підтримали. Проте особливої проблеми глава парламенту в цьому не бачить, оскільки за підписом 150 депутатів можна зібратися позачергово. Можливість загострення ситуації в нашій країні А. Парубій пояснив проведенням виборів у США і кризою, яка відбувається в Європі. За таких умов дуже важливо, щоб парламент міг працювати швидко та ефективно.

Після Голови Верховної Ради брифінг дали прем'єр Володимир Гройсман та представники Кабінету Міністрів. Через неможливість відповідати на запитання народних депутатів, урядовці вирішили поспілкуватися з журналістами. «Ми хотіли ще раз пояснити нашу позицію з приводу того, що відбувається у сфері ціноутворення на газ, які там були корупційні схеми, хто на них наживався, як працювала стара система, яку ми сьогодні змінюємо, і чому ми її змінюємо, — сказав очільник Кабміну. — Ми хотіли поговорити про субсидії, розвіяти міфи про те, що все буде погано і люди не зможуть платити за тарифами». В. Гройсман висловив жаль з приводу того, що така розмова із законотворцями не вдалася, адже більшість народних депутатів готові були працювати. «Уряд є відкритим і публічним, — сказав він, — і в мене складається таке враження, що нам вже бояться ставити запитання, щоб не почути відповіді».

Підвищення тарифів, з позиції головного урядовця, допоможе ліквідувати будь-яку корупцію. За його словами, за декілька десятиріч у нас народилися імперії «газових королів і королев». За даними Антикорупційного бюро, державний газ скуповувався ділками за ціною у 3—4 рази дешевше, «в тому числі, тими, хто присутній в парламенті, й, можливо, причетний до блокування трибуни», і перепродували українцям у 2—3 рази дорожче. Він переконаний, що встановлення ринкової ціни на газ дозволить стимулювати збільшення видобутку українського блакитного палива. «Уряд відроджуватиме видобування газу, щоб не купувати імпортний», — наголосив В. Гройсман.

Надія СМІЯН.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Брифінг Прем'єр-міністра України Володимира Гройсмана та членів уряду.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

У НОМЕР

Ігор Гринів не виключає літніх сесійних засідань

Голова фракції партії «Блок Петра Порошенка» Ігор Гринів вважає, що парламент продовжить працювати влітку, щоб ухвалити низку необхідних законів. «Ми не закриємо поточну сесію, будемо працювати ціле літо», — сказав він та нагадав, що традиційно Верховна Рада завершувала чергову сесію в середині липня й розпочинала наступну на початку вересня. «В умовах, які склалися нині, я думаю, буде дещо інакше. Напевно, ще влітку будемо збирати сесію, щоб ухвалити закони, з яких фактично маємо борги», — спрогнозував голова фракції.

Оцінюючи перспективи роботи Верховної Ради наступного тижня, І. Гринів зазначив, що за планом, який наразі не змінено, мають відбутися пленарні засідання. Водночас він зауважив, що наразі немає узгоджених законопроектів, за які могли б проголосувати як фракції коаліції, так і інші фракції. «Можливо, нам доведеться попрацювати декілька днів у комітетах для того, щоб допрацювати ці законопроекти», — сказав він і підкреслив, що це пов'язано з тим, що чимало законопроектів підготовлено іще попереднім урядом, тож часом вони недостатньо опрацьовані як з юридичної точки зору, так і з точки зору їх контенту.

І. Гринів також висловив думку, що сьогодні має йтися про відновлення довіри до Верховної Ради, адже останнім часом тільки лінивий не критикував її роботу. Водночас він визнав, що після виходу з коаліції «Батьківщини», «Самопомочі» та Радикальної партії стало досить складно збирати достатню кількість голосів на кожне голосування, та закликав ці політичні сили згадати, що під час виборчої кампанії вони обіцяли забезпечити європейський шлях розвитку України. «На мою думку, на сьогоднішній день уже йде боротьба не за європейський вибір, а дуже примітивна боротьба за владу. На жаль, деякі політичні сили між владою та Україною вибирають владу», — сказав він і додав, що ця дилема вже не вперше призводить до проблем в Україні.

Коментуючи перспективи ухвалення законопроекту про спецконфіскацію, голова фракції Блоку Петра Порошенка нагадав, що це вже третій його варіант, в якому враховано всі наявні в депутатів застереження. «Єдині активи, про які йдеться в цьому законі, — це грошові активи, це гроші, які є на рахунках Януковича і його команди. Друге — це облігації внутрішньої позики, які вони купували, бо розуміли, що завжди зможуть заробити на тому величезні гроші», — сказав він і підкреслив, що про будь-які інші активи у цьому законопроекті не йдеться. «Це гроші, які вкрадено в людей і які потрібно повернути», — наголосив І. Гринів.

Сергій КОВАЛЕНКО.

ПОВІДОМЛЕННЯ

У зв'язку з втратою вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Гаврилюка М.В.:
Лукавого Юрія Петровича (номер посвідчення 299/17);

народного депутата України Герасимова А.В.:
Благова Артема Васильовича (номер посвідчення 107/18).

народного депутата України Мартиняка С.В.:
Ланевича Сергія Степановича (номер посвідчення 235/01);

народного депутата України Мосійчука І.В.:
Гринчук Тетяни Володимирівни (номер посвідчення 195/31).

Управління кадрів.

УТОЧНЕННЯ

На 14-й сторінці («Голос України» №126 (6380) за 08.07.2016 р.) у нумерації Закону України «Про внесення змін до деяких законів України з питань оборони» вкралася помилка. Потрібно читати: №1420-VIII.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 127 (6381)
СУБОТА, 9 ЛИПНЯ 2016

Зовнішня підтримка України: здобутки та перспективи

Використовуючи результати нещодавнього британського референдуму, певні політичні сили в Україні намагаються поставити під сумнів європейську інтеграцію як таку та курс України на членство в Євросоюзі та НАТО. Поки що, не наважуючись на відверті заклики до зміни зовнішньополітичного вектору, ці сили пропонують Україні «йти окремим шляхом», «повернути зовнішньополітичну суб'єктність», відмовитися від «диктату МВФ» та «зовнішнього управління». Під акомпанемент кремлівської пропаганди робляться спроби підігрівати у суспільній свідомості антиєвропейські настрої, антиамериканізм та навіть ксенофобію.

За лаштунками активності антизахідних сил приховується прагнення залишити Україну без зовнішньої підтримки та наодинці з путінською Росією.

Союзницький досвід України. Слід зазначити, що зовнішня агресія, а також властива державному будівництву потреба у підтримці з боку впливових країн свого часу приводили до формування союзів України по всіх азимутах: від Московії та Польщі до Криму, Туреччини і Швеції. Причому, ні фатальність вибору Б. Хмельницького, ні невдалі спроби І. Виговського, І. Мазепи та інших українських гетьманів позбутися наслідків Переяслава, ні перетворення військово-політичного союзу 1654 року на повне знищення суверенітету України у XVIII столітті — не звільнили наступних провідників України від комплексів, пов'язаних із союзом саме з Московією-Росією. Під час Української революції 1917—1921 рр. Центральна Рада, ще до Універсалу про повну незалежність України, проголосила автономію у складі Росії, а згодом — федерацію з Росією. Грамоту про федерацію України з Росією, під тиском обставин, підписав Гетьман П. Скоропадський, а Головний отаман С. Петлюра, сподіваючись на спільний опір більшовизму, пропонував командуванню Білої армії проекти входження України до складу Росії на федеративних засадах. Врешті-решт, демагогія щодо права націй на самовизначення ввела в оману деяких українських патріотів лівих переконань, які 1922 р. підтримали формування союзу Радянської України із Радянською Росією під оболонкою СРСР, а згодом стали жертвами репресій з боку держави, яка послідовно продовжила і розвинула «союзницькі традиції» Московії-Росії.

На початку 90-х років минулого століття російський вектор зовнішньополітичної орієнтації Києва гальмував відмову України від нового союзного договору, яка сталася лише після того, як це зробили країни Балтії, Грузія, Вірменія та Молдова. Проте остаточна компрометація в очах населення України її союзу з Росією під виглядом СНД, ЄврАзЕС, Митного союзу та ін. відбулася лише внаслідок путінської агресії в Криму та на Донбасі. Одночасно виявили свою фатальність для України і статуси «моста», нейтральності та позаблоковості, за допомогою яких Київ намагався ухилитися від «обійм Москви» або конфронтації із нею як під час революції 1917—1921 рр., так і після здобуття незалежності 1991 р.

Наприкінці Першої світової війни Антанта виявляла готовність визнати Україну, сподіваючись, що Київ вступить до коаліції та продовжить боротьбу на Західному та Південно-Західному фронті, але українці наполягали на нейтралітеті. У Брест-Литовську, у грудні 1917 р., українська делегація пообіцяла країнам Центрального блоку постачання зерна, але обстоювала нейтральний статус новоствореної держави. Усвідомлення подій майже сторічної давнини необхідне для глибшого розуміння повної безперспективності та небезпечності нейтралітету для України. Як свідчить історія сусідства з Росією, такий статус ніколи не ставав на перешкоді агресії з боку цієї країни ні у XX, ні у XXI столітті.

Показово, що Росія підтримує зручний для себе нейтральний статус для України. Такий статус розглядається нею як відволікаючий маневр та запобіжник щодо євроатлантичних прагнень і в ряді інших випадків. Яскравим прикладом є російські ініціативи щодо нейтралітету Чорногорії — кандидата на вступ до НАТО 2017 року, а також відносно інших балканських країн-кандидатів: Македонії та Боснії і Герцеговини. Москва шантажує передислокацією своїх військ нейтральну Фінляндію, що пам'ятає, що цей статус не захищає від агресивного сусіда та розглядає можливість свого членства у НАТО.

Хоча сучасна Україна більше не є крихким утворенням зразка 1917—1921 рр., на півночі та сході країни залишається недружній, впливовий та жорстокий сусід із тоталітарним способом державного устрою, зацікавлений в її дестабілізації, розчленуванні й поступовому поглинанні. У таких умовах рівноправні двосторонні стосунки України з РФ та й саме існування демократичної незалежної України можливе виключно за наявності підтримки та розуміння з боку її союзників. Причому не лише у частині безальтернативності майбутнього членства в Євросоюзі та НАТО, але й — загроз для міжнародної безпеки та стабільності, які тягне за собою її триваюча, тепер уже фактична, а не декларована позаблоковість. Йдеться про виклики як для України, так і держав, що не мають юридичного статусу її союзників, але діють відповідно до такого статусу.

У даному контексті слід особливо відзначити небезпеку, яка походить від твердження щодо вступу України до НАТО та ЄС лише після того, коли вона стане економічно настільки успішною, що ці міжнародні структури, за власною ініціативою, запрошуватимуть Київ до членства. Подібний підхід небезпечний затягуванням стану фактичної позаблоковості України та не застосовувався щодо країн Нової Європи, зокрема, — не надто заможних Румунії та Болгарії, коли йшлося про досягнення ними необхідних для вступу критеріїв, а не «процвітання» — на кшталт Швеції або Фінляндії.

У сусідстві з Росією Україна зможе стати успішною, а згодом процвітаючою країною лише у союзі із Заходом, послідовно та наполегливо здійснюючи реформи та перетворюючи цей союз на членство в НАТО та ЄС.

Прибічники та союзники України. З огляду на історію зовнішньої експансії Росії, шовінізм та реваншизм, розповсюджені у суспільній свідомості її населення, яке зберігає амбіції громадян СРСР у країні з кордонами часів Івана Грозного, а також політику нинішнього керівництва РФ, до прибічників України apriori можна віднести суходольних сусідів Російської Федерації. Слід також згадати США та Японію, яких відділяють від Росії морські протоки завширшки, відповідно, 4,2 та 3,7 км, а також Угорщину, Румунію, Чехію, Словаччину, Німеччину, Австрію та Швецію, які пам'ятають досвід сусідства з Росією на певних етапах своєї історії.

Що ж стосується союзницької підтримки України, то в умовах зростання російської загрози міжнародній безпеці, відвертого порушення Кремлем норм міжнародного права та принципів сучасного світоустрою, до такої підтримки, на нашу думку, можна віднести дії США, Великої Британії, Німеччини, Канади, Японії, Австралії — на національному рівні, принципову позицію Євросоюзу та НАТО, а також особливу прихильність членів цих організацій — Польщі, Литви та, останнім часом, Румунії.

До союзницької підтримки, яка надається Україні засобами «м'якої сили», передусім належать санкції щодо РФ. Обсяг, характер та глобальні масштаби цих санкцій не лише стали ефективною відповіддю Росії з боку Заходу, а й засвідчили його єдність та рішучість у відсічі діям агресора. За визначенням Президента США Б. Обами, реальна сила означає, що ви можете отримати те, що потрібно, не вдаючись до насильства. Віддаючи належне героїчному спротиву України російській агресії власними засобами, слід підкреслити, що без «реальної сили» США та ЄС російські збройні сили навряд чи зупинилися би у Криму та на сході Донбасу. «Проект Новоросія», як відомо, охоплював значно ширші території України.

Всупереч тиску РФ, Брюссель забезпечив Україні безпрецедентні обсяги реверсних поставок природного газу, що дозволило Києву позбавитися особливо болісної для нього енергетичної залежності від Москви. Надзвичайно важливою політичною та економічною підтримкою для України стали підписання та ратифікація Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, внесення Єврокомісією Раді ЄС пропозиції щодо безвізового статусу для України, фактично в умовах війни Росії проти неї. Європейський Союз продемонстрував стратегічне бачення та рішучість, ввівши та тричі подовживши дієві, в тому числі секторіальні, санкції відносно РФ. Вперше в історії України, безпосередньо на західних її кордонах знаходиться набагато впливовіше за Росію об'єднання держав — фактичний союзник України, з яким вона перебуває у відносинах асоціації.

На особливу увагу заслуговує належна оцінка ключової ролі США у підтримці України та відповіді на російську агресію, в тому числі з урахуванням відносин цієї країни із учасниками «нормандського формату». Підтримуючи Україну в своїх стосунках з реваншистськи налаштованою ядерною РФ, США активно використовують «м'яку силу» та мобілізують для цього своїх європейських союзників. Підписаним Президентом США 18.12.2014 року законом про підтримку свободи України запроваджено санкції проти РФ та надання допомоги Києву у військовому, оборонному, енергетичному та цивільному секторах. Економічна підтримка Вашингтона кредитними гарантіями вже дозволила Києву залучити 2 млрд. доларів на зовнішніх ринках із рекордно низькими ставками. Ще 1 млрд. доларів для підтримки економічних реформ надійдуть до Державного бюджету України у результаті Угоди між урядами України та США від 3 червня 2016 року. Слід особливо наголосити на принциповій відмінності характеру умов надання підтримки Україні Заходом — від російських кредитів. Якщо в першому випадку йдеться про проведення демократичних реформ, орієнтованих на підвищення добробуту її громадян, то у другому йшлося про відмову від євроінтеграції та консервацію олігархічно-кланових порядків під патронатом Москви.

Після історичного виступу Віце-президента США Д. Байдена у Верховній Раді України 08.12.2015 року та його заяви: «Америка стоїть поруч із вами», а також запевнення: «США продовжать протистояти російській агресії», — стала очевидною наявність союзної з Україною глобальної наддержави. В умовах триваючої російської агресії проти України та концентрації збройних сил РФ на її кордонах, принципове значення має те, що бюджет США на 2016 рік, вперше за час існування двосторонніх відносин, включає сотні мільйонів доларів на військову допомогу Києву. Триває постачання сучасної військової техніки, здатної зберегти життя захисникам України.

У контексті подальшого розвитку україно-американських стосунків варто згадати не лише про можливості такого інструменту, як Хартія Україна—США про стратегічне партнерство від 19.12.2008 року, а й про потенціал перспективного для України союзу із США у форматі MNNP — особливого партнерства США з країнами поза НАТО, який вже мають Японія, Ізраїль, Республіка Корея, Австралія та ряд інших країн. У разі реалізації рішення Сенату США від 11.12.2014 року щодо підтримки цього статусу для України, Київ отримає доступ до даних супутників, високоточної зброї, сучасних засобів зв'язку, а також інструкторів. ВПК України мав би можливість брати участь у спільно фінансованих дослідженнях, використовуючи кредити для україно-американських розробок, а також у виконанні контрактів із створення, ремонту та обслуговування американської армійської техніки. Хоча статус військового союзника США не передбачає прямого зобов'язання з боку Вашингтона щодо військової підтримки, він здатний істотно посилити спроможність Збройних Сил України та ВПК, створивши запобіжник проти агресії Росії у вигляді загрози безпосередньої конфронтації із США.

Членство України в НАТО та відносини Заходу із Росією. Інституційні засади підтримки України з боку Північно-Атлантичного Альянсу випливають із Хартії про особливе партнерство між Україною та Організацією Північно-Атлантичного договору від 09.07.1997 р., а також із проголошеної у фінальному комюніке Бухарестського саміту НАТО (02.04.2008 р.) — перспективи членства України в НАТО. Водночас, у ході опрацювання модальності взаємовідносин Києва з Альянсом у сфері безпеки може бути використано досвід підписаної у вересні 2014 р. тристоронньої угоди про військову та цивільну підтримку НАТО Швеції та Фінляндії, у разі загроз безпеці, катастроф тощо (HOST — Nation Support). Зазначена угода уможливлює проведення операцій Альянсу за межами зобов'язань ст. V Вашингтонського договору.

Опосередкованою підтримкою України та стимулом для її приєднання до НАТО виступають дії Альянсу із забезпечення своєї військової присутності у країнах Східної Європи (Польща, Румунія, країни Балтії), які свідчать про рішучість та практичне наповнення солідарності проти російської загрози. У даному контексті, для України конче необхідно розвивати військове співробітництво із цими країнами, особливо із сусідніми членами НАТО та Туреччиною. До того ж історично обгрунтоване та наповнене сучасним змістом союзництво із Польщею та Литвою доповнилося рішучою проукраїнською позицією Румунії, що відчула зростаючу загрозу внаслідок анексії Росією Криму.

У зв'язку із застереженнями Кремля щодо загрози безпеці РФ, яку створює «наближення НАТО до її кордонів», слід відзначити, що анексією Криму та його перетворенням на свій стратегічний плацдарм саме Росія присунула свої збройні сили до кордонів країн НАТО, створивши конфронтацію в регіоні Причорномор'я та пряму загрозу Румунії, Туреччині та Болгарії.

Москва передислоковує військові частини із центральних районів на захід та формує нові дивізії й військові бази поблизу від кордонів України, зокрема, у Брянській області, за 340 км від Києва, а також поруч із країнами Балтії та Польщею. Росія чинить тиск на Білорусь, прагнучи, на додаток до вже створеного «єдиного оборонного простору», розмістити авіабазу в Бобруйську.

Торкаючись аргументів російської сторони щодо небезпеки, яку може являти географічна близькість території України — члена НАТО, для промислових центрів та столиці РФ, слід нагадати, що довжина автомагістралі від кордону України до Москви становить майже 500 км, а від кордону члена НАТО Естонії до Санкт-Петербурга — 160 км.

Північно-Атлантичний Альянс об'єднує демократичні держави, тому Російська Федерація, вже маючи на західному кордоні п'ять сусідніх із нею членів НАТО, не ризикує загрозою вторгнення. Водночас Польща, Литва, Латвія та Естонія, подібно до України, неодноразово ставали об'єктом російської агресії та перестали бути «спокусою легкої здобичі» для свого сусіда лише після вступу до НАТО.

Слід особливо підкреслити, що «драматизація» ймовірних наслідків вступу Києва до Альянсу виступає складовою експансіоністської стратегії російського керівництва та опосередковано демонструє ключовий характер саме цього кроку для забезпечення суверенітету та територіальної цілісності України. Для кращого розуміння того, що НАТО володіє секретом нейтралізації «непередбачуваності» реагування Росії, а перед цим СРСР на прийняття до Північно-Атлантичного Альянсу найбільш «спокусливих» для Москви сусідів, свідчить наступне.

Підготовка до вступу в НАТО Польщі (1999 р.) та особливо країн Балтії (2004 р.) відбувалася в умовах категоричного несприйняття з боку президента РФ Б. Єльцина, а згодом його наступника В. Путіна. Проте невдовзі Москва звикла до реалій, а у нових членів Альянсу з'явилася надійна платформа для розбудови рівноправних відносин з Росією.

Про неспроможність аргументації щодо неприйнятності для Росії її сусідства із НАТО свідчить те, що, незважаючи на тиск з боку СРСР, Норвегія вступила до Альянсу 1949-го, а Туреччина — 1952 р. В обох випадках на чолі набагато впливовішого, ніж нинішня Росія, СРСР стояв не менш агресивний, ніж діючий президент РФ — генералісимус Й. Сталін. Причому своїм вступом до НАТО Туреччина дала відповідь на територіальні претензії із боку Москви та її вимоги щодо облаштування радянської військово-морської бази у Чорноморських протоках. Як засвідчили наступні події, у Північно-Атлантичному Альянсі прийняли ефективне за своїми наслідками рішення. Туреччина не лише стала надійною перешкодою радянсько-російській експансії у Південній Європі, а й досягла значних успіхів в економічних і політичних перетвореннях.

Торкаючись формування позиції НАТО, здатної спонукати цю організацію до схвалення іноді непростих, але своєчасних рішень, варто нагадати, що, не отримавши 2008 року в Бухаресті плану для членства в НАТО (ПДЧ), Україна, а перед нею Грузія — зазнали з боку РФ агресії, яка призвела до безпрецедентної, після завершення холодної війни, та загрозливої для міжнародної безпеки конфронтації Заходу із Росією.

У цьому контексті слід зазначити, що стратегічний партнер і союзник України — США не лише послідовно виступали за надання у Бухаресті ПДЧ Україні та Грузії, але й нагромадили досвід рішучих дій у двосторонньому форматі з метою підтримки країн, які стали жертвами агресії. Зокрема, з метою припинення радянської експансії на Корейському півострові, 01.10.1953 р., через два місяці після припинення вогню, США підписали із Республікою Корея спільний договір про оборону. У результаті, у цієї зруйнованої війною країни з'явилися передумови, щоби згодом перетворитися на одного із азійських «економічних тигрів» із демократичною політичною системою.

Розташована на геополітичному перехресті, багата на ресурси та потенційно економічно потужна, а отже, здатна утримувати та, разом із союзниками, озброювати і навчати сучасну армію, Україна здатна не лише бути партнером НАТО, який вже виступає як донор трансатлантичної безпеки, стримуючи військову агресію з боку РФ. За наявності «цивілізаційної перепустки» у вигляді реформованої економіки та політичної системи, Україна здатна перетворитися на важливого та надійного члена Північно-Атлантичного Альянсу.

Всупереч деяким хибним уявленням, статутні документи НАТО не містять обмежень щодо членства країн, які мають територіальні проблеми. Про це свідчить прийняття до НАТО ФРН (1955 р.), ще до возз'єднання із нею Саару (1957 р.) та НДР (1990 р.), претензії одна до одної Великої Британії та Іспанії щодо Гібралтару, прикордонні конфлікти між Грецією та Туреччиною.

З огляду на те, що у найближчі роки безпека та стабільність у всьому Балтійсько-Чорноморському просторі залежатиме як від перетворень за європейським зразком в Україні, так і від рівня підтримки її зусиль з боку союзників, результативність згаданих перетворень одночасно є і союзницьким внеском України, і передумовою зростання її підтримки Заходом.

Торкаючись можливого впливу євроатлантичної інтеграції України на її стосунки з Росією, слід зазначити, що після анексії Росією Криму та триваючого військового протистояння із нею та її найманцями на Донбасі, саме членство в НАТО надало би Україні статусу, що відповідає рівноправним відносинам із Російською Федерацією, з використанням моделі, апробованої країнами Нової Європи. Змістовним наповненням україно-російських відносин, замість нинішньої ворожнечі та неприязні, у майбутньому стала би природна конкуренція двох найбільших країн Європи у створенні та застосуванні моделей суспільного розвитку, з метою надання кращих умов життя власним громадянам.

Позбавившись одвічної «спокуси Україною», і усвідомивши на рівні політичного керівництва та ментальності громадян остаточну окремішність колишньої провінції, а отже, неможливість відновлення імперії, Росія змушена буде відмовитися від хибної для її національних інтересів конфронтації із Заходом. Можна сподіватися, що за відсутності будь-якої перспективи контролю над Україною, а також під впливом викликів на східних і південних кордонах, Росія позбавиться нарешті «манії величі та комплексу меншовартості в одному флаконі» та шукатиме своє місце у новій архітектурі європейської і євроатлантичної безпеки.

Підтримка Заходом унікальної місії України, врешті-решт, здатна створити передумови для подолання його небезпечної конфронтації із Російською Федерацією та формування зони безпеки і стабільності від Ванкувера до Владивостока.

Євген БЕРШЕДА,
член-кореспондент НАН України,
Надзвичайний і Повноважний Посол України.

Саме членство в НАТО надало би Україні статусу, що відповідає рівноправним відносинам із Російською Федерацією

Операція «утилізація»: львівський «імпорт» столиця готова приймати тільки до кінця липня

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

На Київщині почався черговий виток пристрастей навколо львівського сміття. Приводом стала інформація від одного з депутатів обласної ради, яку він поширив у соцмережі, про те, що в Крюківщині горить звалище, на яке нібито звозили сміття з Грибовицького полігона. Це повідомлення швидко підхопили деякі інформагентства, у тому числі й російські, розповідаючи, як київська влада «труїть» своїх громадян.

З історії питання:

Після масштабної пожежі й подальшого зрушення пластів на Грибовицькому сміттєвому полігоні (Львівська область) його закрили. Львівське сміття відмовилися приймати на полігонах у прилеглих регіонах. Міський голова Львова Андрій Садовий звернувся до керівництва Київської міської держадміністрації з проханням про допомогу з тимчасовим зберіганням частини твердих побутових відходів. У свою чергу Віталій Кличко запропонував не зберігати сміття, а спалювати його.

Поточну ситуацію прокоментував на офіційному сайті КМДА заступник голови адміністрації міста Петро Пантелеєв:

— На сьогодні Київ уже прийняв майже три тисячі тонн львівських відходів, які були відсортовані й спалені на заводі «Енергія». Жодна тонна із цього сміття не захороняється на полігонах. Є тільки два шляхи для його утилізації — сортування й спалювання на «Енергії». Це не несе для міста екологічних наслідків: рівень забруднень на заводі не перевищує гранично допустимих норм.

За словами чиновника, Київ поступово зменшує кількість «імпортованих» зі Львова відходів. Нині в середньому в столицю прибуває 100 тонн ТПВ. Процес триватиме до кінця липня.

— Ми мали чітку домовленість із львівським муніципалітетом саме з урахуванням цих строків, — зазначив заступник голови КМДА. — З першого серпня на заводі «Енергія» почнеться плановий ремонт обладнання, тому до цієї дати Львів має знайти інші місця для утилізації відходів.

Однак із пошуком нового місця для сміття виникла проблема. На офіційному сайті міськради керівник Львова Андрій Садовий виклав її суть. Мовляв, одержав листа від обладміністрації з пропозицією низки ділянок. Передзвонив керівникам тих населених пунктів, які зазначені як місця для можливого полігона, і з'ясувалося, що вони не в курсі «своїх» ініціатив і категорично відмовляються від них.

Інший вихід із виниклої ситуації — будівництво свого сміттєпереробного заводу. Але на реалізацію цього плану необхідно щонайменше три роки. Пошук рішень триває.

Влад СЕМЕНЧУК.

Київські вулиці декомунізуються, а пам'ятники намагаються встояти

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Усі пропозиції щодо перейменування пройшли громадські обговорювання на єдиному веб-порталі територіальної громади в спеціальній рубриці Е-МІСТО та погоджені всіма профільними комісіями Київради», — запевняють у міськраді.

Загалом у столиці у рамках декомунізації мали оновити вивіски на 112 вулицях, а ще демонтувати пам'ятники, погруддя та меморіальні дошки, пов'язані з діячами «червоного періоду». Проте, щоб зрушити деякі з них із місця, закону виявилося замало. У КДМА вирішили: щодо кожного об'єкта, який підлягає знесенню, має бути ухвалено відповідне рішення Київською міською радою та Мінкультом.

Із цією позицією не згодні у Інституті національної пам'яті. Кажуть: такий вердикт міськрада виносити не має права. Адже демонтаж об'єктів тоталітарного режиму передбачений законодавчо, і рішення місцевого органу самоврядування не має вищої сили за закон України, прийнятий Верховною Радою. Втім, київська влада аргументує стійкість монументального вершника, який уособлює образ командарма — учасника боїв з армією УНР (до речі, проспект, де він досі дислокується, перейменовано на честь головного отамана військ УНР Симона Петлюри), тим, що скульптура — в списку пам'яток, які охороняються державою.

«Пам'ятник Миколі Щорсу безсумнівно буде демонтований і перенесений у майбутній музей тоталітаризму після його створення Київрадою. Проте зараз він захищений законом. Згідно з чинною постановою Кабміну № 928 від 3 вересня 2009 року, він внесений до Реєстру об'єктів культурної спадщини національного значення», — зазначив перший заступник голови КМДА Геннадій Пліс.

Голова Інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович обурений таким підходом. У інтерв'ю «Українській правді» він пояснив, що проблеми в статусі немає, оскільки Мінкульт може за спрощеною процедурою позбавити будь-що, що підпадає під декомунізацію, статусу пам'ятки національного значення. А статус у цьому випадку захищає такий пам'ятник від знищення після демонтажу. «Тобто закон так чи інакше вимагає його забрати з публічного простору, а що з ним далі робити — везти в музей чи кудись інде — це вже й має вирішувати київська влада», — каже В'ятрович.

Тим часом триває дискусія щодо мистецької цінності київського Щорса. Так, мистецтвознавець Діана Клочко порівнює цей пам'ятник з італійськими кінними монументами XV століття у Падуї і Венеції... Каже: скульптор Михайло Лисенко — послідовник творчості великого Огюста Родена, створив не грубий ідеологічний продукт, а швидше — історичний і мистецький об'єкт, який став візитівкою нашої столиці. Мовляв, його не можна декомунізувати, бо він за межами комуністичної ідеї. Про це може свідчити не лише манера, у якій виконано постамент. За словами Діани Клочко, риси обличчя київський вершник запозичив у... Леоніда Кравчука (Президента України 1991—1994 рр.). Він у молоді роки позував скульпторам Миколі Суходолову і Василю Бородаю, які працювали над створенням композиції. А доповнив образ монументального Щорса головний герой однойменного фільму Олександра Довженка... Проте у результаті центральний проспект Києва тоді прикрасили «червоним вершником». І цей символ радянської спадщини, за законом про декомунізацію, нині має зійти зі свого постаменту...

Ольга ВІТЕР,
Марія КОЛЕСНИК.

Шанс на життя

В Україні практично кожна десята дитина з'являється на світ раніше призначеного строку. Столичний перинатальний центр, створений чотири роки тому, успішно вирішує цю проблему, виходжуючи таких малят.

— Надання допомоги жінкам при передчасних пологах і малятам, які народилися раніше строку, — наша спеціалізація, — каже заступник головного лікаря з дитинства й пологової допомоги перинатального центру Олена Барановська. — Найменше немовлятко, що з'явилося в нас на світ, важило всього 580 грамів. Щорічно ми приймаємо близько шести тисяч пологів, з них 11% передчасні. Тісно співпрацюємо з київським центром дитячої кардіології й кардіохірургії, тим самим забезпечуючи результативні показники з перших днів життя малюка з вродженою вадою серця. Наші «ранні пташки» перебувають у стаціонарі до трьох місяців, поки не наберуть потрібні двадцять з половиною кілограми. Помітно збільшився вік мам. З бурхливим розвитком нашого суспільства молоді жінки дедалі частіше відкладають своє материнство. Тому часто першу дитину народжують після тридцяти років.

...Заходимо у відділення інтенсивної терапії. Воно оснащене унікальними апаратами для тривалої штучної вентиляції легенів і моніторингу життєво важливих функцій організму. Біля кожного інкубатора

Заступник головного лікаря з дитинства Олена Барановська** (праворуч) **та дитячий лікар відділення інтенсивної терапії новонароджених Марина Гошук.

сидить мама. Ось дві дівчинки-близнючки, які народилися з вагою 1200 і 1010 грамів **(на знімку ліворуч)**. На них чекає тривале виходжування, поки не зміцніють. Часто таких діток вкладають мамі на груди (метод «Кенгуру»), щоб вони почувалися з нею єдиним цілим. Дозволяють із ними розмовляти, співати їм колискові. Звичайно, у мами в такій ситуації виникає страх невідомого. Тоді підключається психолог. Самі жінки кажуть — дуже допомагає. Другий етап — відділення виходжування недоношених дітей. Тут мама з малям перебувають в індивідуальній палаті.

Регулярно проходять заняття в «Школі батьків», тут пояснюють, як правильно доглядати, як годувати маля. Практикуються «Відкриті розмови» за участю лікарів і майбутніх мам. А на «День малюка» запрошують батьків із дітьми, що одержали путівку в життя в перинатальному центрі.

Враховуючи тривале перебування дітей з масою тіла до 1000 г у ВІТН і розширення хірургічної активності серед глибоко недоношених немовлят, виникла необхідність у підвищенні кількості реанімаційних місць. Модернізація кисневої й повітряної систем зі збільшенням кисневих і повітряних точок призначена для надання різнобічної висококваліфікованої медичної допомоги в повному обсязі.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

НОТАТКИ МАНДРІВНИКА

Пішим ходом довкола Чорного моря

26 червня стартувала чергова подорож українського журналіста, письменника та мандрівника Олександра Волощука. Історія його піших походів починається з 2002 року. Відтоді наш колега обійшов центральну та північну Росію, Буковину, Молдову, Придністров'я, побував у Прибалтиці, Фінляндії, близькому європейському зарубіжжі, у Грузії, Вірменії, пройшов від Чорного моря до Каспійського... Кожна його подорож — то нове історичне чи культурологічне дослідження, про яке невдовзі обов'язково дізнається увесь світ.

Нинішня мандрівка Волощука — навколо Чорного моря. З читачами "Голосу України" він поділився своїми першими враженнями від нового походу.

«...Позаду — 10 ходових днів моєї пішої мандрівки навколо Чорного моря. На ранок 7 липня пройдено 277 кілометрів. Після старту від кордону Криму і Херсонської області мій подальший маршрут проліг через Хорли, Каланчак, Скадовськ, Лазурне, Залізний Порт, Кінбурнську косу і аж до Очакова.

Найважче було в перші два дні — спека сягала плюс 35—37 градусів. На третій день почалися дощі, і йти стало приємніше. Ноги, як і весь організм, уже звикли до заданого режиму і навантажень. Проходжу в середньому по 27—30 кілометрів за день, тримаючись ближче до берегів Чорного моря. Йти доводиться і асфальтовими дорогами, і польовими, а інколи — й береговою кромкою.

Коли йшов півднем Херсонської області, майже в усіх населених пунктах мене радо приймали православні священики. Цікава деталь — майже всі вони є вихідцями з західних областей України, але вже по 20—25 років служать на Херсонщині.

Вражений був красою Кінбурнської коси — унікального за своєю природою місця. Відсутність цивілізації, піщані ґрунтові дороги, справжній орнітологічний рай, солоні озера, соснові й дубові ліси — все це Кінбурн.

З коси переправився катером до Очакова. Тут мене радо прийняли колеги з міської газети «Очаків». Дуже цікаве місто, як на мене, детальніше познайомлюся з його історією. Вже дізнався про те, чого не знав — у першій половині 1980-х був проект побудови моста з Очакова на Кінбурн, але через інженерну помилку залишився нездійсненим. Воно, думаю, й на краще, бо тоді природа Кінбурнської коси вже не була б такою первозданною.

Після Очакова мій шлях пролягає довкола Березанського лиману, потім будуть Южне і Одеса.

Черевики починають рватися, але ремонтую їх і сподіваюсь, що хоча б до Одеси вони витримають...»

За повідомленнями Олександра ВОЛОЩУКА.

Очаків
Миколаївської області.

На знімку: Володимир Волощук — в Очакові біля одного з історичних пам'ятників міста.

Фото надано автором.

У Харківському національному університеті імені В.Н. Каразіна днями відбувся круглий стіл «Розробка Стратегії розвитку міста Харкова до 2020 року: наука та освіта». Учасники заходу обговорили можливість будівництва сучасного кампусу, фінансову автономію вузів і розвиток студентської інфраструктури, *передає наш власкор Микола Косий*

На Полтавщині цьогоріч співробітники поліції зафіксували 39 випадків викрадення коштів із банківських рахунків громадян. Зловмисники користувалися електронними «відмичками» через систему дистанційного обслуговування та довірливістю потерпілих, які самі надавали їм інформацію про доступ до власних заощаджень, *повідомляє наш власкор Василь Неїжмак*

Пастка тарифної лихоманки

РОЗДУМИ НЕБАЙДУЖОГО

Колись в Америці була золота лихоманка, нині в Україні — лихоманка тарифна. Золотошукачі копалися в надрах землі, керівництво України копирсається в напівпорожніх гаманцях пересічних українців.

Якісь у нас люди поробилися надто похмурі та критикливі. І те їм не так, і це нікуди не годиться. Тож слів не добирають, дістається на горіхи всім — аж до прем'єра та Президента включно. Саме на цю дражливу тему розмовляють, сидячи на лавочці перед багатоповерховим та багатоквартирним будинком його добряче підтоптані мешканці.

— І звідки тільки береться така нищівна критика знизу? — запитує один, очевидно, для затравки.

— Усе це через надвисокі тарифи на комунальні діла! — відказує другий. Гройсман наче й розумний чоловік, а ось ця його лінія, між нами кажучи, ні в дугу!

Перший охоче погоджується: і справді — ні в дугу! І в нього теж, мабуть, не вистачить пфенігів, щоб розплатитися за комуналку.

— Чули новину? — веде далі другий. — Наш добропорядний колега зі сто не пам'ятаю якоїсь там однокімнатної квартирки пан Кирило учудив таке, що далі нікуди. Він уже давненько живе сам, тож прийняв до себе як співмешканку власницю такої ж квартирки пані Катерину.

— Вони що, оженилися?

— Та ні! Коли людям під сімдесят, то яка вже тут женячка? Тут суто економічний інтерес...

Тільки чоловік проказав ці слова, як із під'їзду виходить пан Кирило власною персоною й прямує до лавочки. То сусіди його делікатно запитують: чи правду люди кажуть, чи, може, брешуть?

— Це ж тепер які тарифи на газ, гарячу воду, а може, й ще на щось! Їх же сплачувати доведеться, а з чого? — заходився розповідати пан Кирило. — От я й придумав вихід із цієї безвиході. Зустрічаю свою давню знайому Катерину, яка живе п'ятьма поверхами вище за мне, і кажу: маю до вас, шановна Катю, ділову пропозицію. Може, вона видасться вам надто несподіваною, бо ми з вами замолоду, наче, й не любилися, але тепер, коли і ви, і я зосталися самотніми, а пенсії наші точно не мільйонерські, то як нам із тими тарифами поодинці впоратися?..

Отакий роблю вступ, а вона тільки очима кліпає, бо не розуміє, до чого хилю. То я вирішив додати ще й політики. Кажу їй: колись більшовики кликали всіляку злидоту, названу пролетаріями, гуртуватися, щоб нищити буржуїв, а наш народ той їхній заклик по-своєму переінакшив: «Голодранці всіх країн, до купи згепуйтесь!». Нарешті підводжу свою бесіду до запитання: чи не настав час і нам з вами, шановна Катю, єднатися? Тож маю до вас таку пропозицію: переходьте до мене жити, Катю! Ви будете вареники ліпити та юшку на нас двох варити, а я на Дніпрі рибалитиму та ще й вашу сучку Матильду вигулюватиму. А дві пенсії все-таки більші за одну. Якщо ж ви свою квартирку здасте якимось квартирантам, то буде щомісяця капати ще якась копійчина. Так і виживатимемо з тими анахтемськими тарифами.

Катерина спочатку трішки покомизилася, сказано, жінка, — потім запитала, чи не збираюся я її кривдити? Ну я їй пояснив, що я не пияк, маю спокійну вдачу, вона ж як жінка мені давно подобається. Та й у гурті, що не кажіть, а жити веселіше. А коли щось не так — то її квартирка нікуди не поділася, шлях до відступу завжди залишається... Тож погоджуйтеся, шановна Катю!

Ось так ми й зійшлися. Нічого, живемо, притираємося одне до одного. І на душі в кожного з нас повеселішало, та й тарифи тепер не так лякають...

Серед слухачів пана Кирила був і я, автор цих рядків. Мене приємно здивувала його винахідливість у подоланні, здавалося б, економічної прірви. І нарешті до мене дійшло, що це ж і наше високе керівництво в такий крутий спосіб змушує населення країни ворушити мізками в економічному сенсі й вдаватися до розумних дій! — такий був мій перший висновок. І, як з'ясувалося пізніше, він виявився дещо поспішливим.

А тут саме давній дружбан моїх синів Григорій разом із дружиною та дитиною нагострив лижі за океан. Тож перед відльотом я його запитав: чому це він зривається з насидженого місця, що йому в Україні не до душі? Він помовчав, можлива, розмірковуючи, чи треба взагалі відповідати? Зрештою, зронив:

— А що мене тут тримає? Копійчана робота? Божевільні ціни? Чи, може, зашморг комунальних тарифів?

І поїхала родина за океан. А ще за кілька років до неї з України поїхали-полетіли в різних напрямках мільйони молодих, розумних, освічених — хто лише на заробітки, а хто й назавжди. А тепер уявіть: якщо завтра запрацює безвізовий режим з Європою, скільки ще мільйонів українців недорахуємося?

Який висновок можна зробити з цього тривожного явища? Тільки такий: найдорогоцінніше, що має країна — людський потенціал, — спливає за кордон через неможливість на місці народження докласти зусиль до нормального влаштування свого життя, отже, й до будівництва незалежної України. Тобто, іншими словами, керівництво країни не переймається потребами простих людей, а це означає, що своїми недолугими рішеннями або утискує їх у комунальних межах, або й узагалі з легкою душею випроваджує з України.

Ці два випадки я взяв із життя нечиновних людей. Але є ще й олігархи — головні дійові особи в нашій сучасній дійсності. Підвищені тарифи на комунальні послуги їхніх життів не псують, бо вони, тобто олігархи, стоять над законом, податків не платять, жирують на нещастях українців, а нагарбане тримають в офшорах.

І тут виникало головне запитання: то що ми будуємо в Україні? Демократичне суспільство рівних можливостей?

Ой, навряд чи справді так! Швидше, ми всі гуртом старанно облаштовуємо процвітаючі олігархічні кубла паразитів, що повсякденно наживаються з людських нещасть. Думаю, що Путін-шалапутін у московському Кремлі задоволено сміється над тим, як українське керівництво, заганяючи народ до тарифної пастки, напрошується на черговий Майдан.

Борис СИДОРЕНКО.

Мал. Олександра ДУБОВСЬКОГО.

Вивчають англійську із задоволенням

Не лише оздоровлюються, а й щоденно вдосконалюють свої знання англійської мови в таборі відпочинку з денним перебуванням «BARVINOK.ua» 124 учні різних вікових категорій.

Особливістю цього табору є те, що організовано його при Верблюзькому НВК, який є переможцем інтернет-конкурсу проекту «GoCamps» серед сільських шкіл Кіровоградської області. Школярі вивчають англійську з великою зацікавленістю. Сприяє цьому використання різноманітних ігрових методів навчання, побутових ситуацій, музики та співу тощо **(на знімку)**.

Ольга ЛІСОВА.

Кіровоградської області.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Турбують безпека та благоустрій

Сумчани активно використовують можливість відправити електронну петицію на ім'я міського голови. Якщо під нею підписалися не менш як 250 мешканців обласного центру, така пропозиція є обов'язковою для розгляду та реагування влади. Журналісти оприлюднили десять звернень, які одержали найбільшу підтримку серед громадськості. У лідерах — питання безпеки, за ними йдуть проблеми благоустрою та чистоти довкілля, на третьому місці — розвиток інфраструктури обласного центру. Зокрема, сумчани пропонують міській владі побільше встановлювати відеокамер, які фіксуватимуть правопорушення, збудувати сміттєпереробний завод та налагодити замість поліетиленових пакетів виробництво паперової тари. Люди не вимагають підвищення соціальних стандартів та зниження тарифів, бо такі питання не залежать від місцевої влади.

Володимир ЧЕРНОВ.

Сумська область

Освітили околицю

Працівники кременчуцького комунального підприємства «Міськсвітло» нарешті «розігнали темряву» в одному з віддалених від центру мікрорайонів. Зокрема, на вулиці Садківській та прилеглих до неї вони проклали два з половиною кілометри мережевого кабелю й установили там 97 енергозберігаючих «вуличних» світильників. Старожили пригадали, що їхню місцину вночі огортала непроглядна темрява фактично протягом трьох десятиліть... Дістатися до околиць комунальникам допомогла міська програма «Світло», прийнята в цьому році. Тепер, за інформацією прес-служби міськради, такі роботи розпочинають на вулицях Автозаводській, Ціолковського та Харківській.

Василь НЕЇЖМАК.

Полтавська область.

ЦИФРА

10 мільйонів гривень

надійшло на рахунки ДП «Львіввугілля» за відвантажене на теплові електростанції «чорне» паливо. Ці гроші вже скерували на виплату зарплати шахтарям (40 відсотків обсягу коштів за травень). Про це повідомив перший заступник голови Львівської ОДА Ростислав Замлинський.

Христина ГОРОБЕЦЬ.

Львівська область.

Заробітчани — поза статистикою

Лише за січень—березень цього року населення Тернопільщини скоротилось на 1401 особу. Переважно сталося це внаслідок природного скорочення на 1478 осіб, міграційний приріст становив 77 осіб. Порівняно з відповідним періодом минулого року зменшилася кількість народжених, дещо скоротилася й кількість померлих. На перше квітня, за повідомленням головного управління статистики в Тернопільській області, кількість населення становить 1064,3 тисячі. Різниця між міським і сільським населенням — понад 100 тисяч осіб на користь останнього. Оскільки перепис населення давно не проводився, цифри далекі від реальності. Сотні тисяч тернополян роз'їхалися світами в пошуках заробітку. Багато хто роками проживає за кордоном, але все ще значиться тут. Якщо раніше заробітчани, сподіваючись повернутися додому, вкладали кошти в житло (область була серед лідерів за темпами будівництва), в освіту дітей, то тепер ці надходження різко скоротилися. Дедалі частіше вони забирають дітей і навіть старенських батьків на постійне місце проживання за кордоном.

Людмила НАКОНЕЧНА.

Тернопільська область.

Найдорогоцінніше, що має країна — людський потенціал, — спливає за кордон

Головні вектори — оборона та проекція стабільності на всіх сусідів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Загалом у саміті беруть участь понад 2000 делегатів. Найчисельніші делегації — США (300 осіб), штаб-квартири НАТО (понад 180 осіб), Канади (110), а також Туреччини (70). Українська делегація на чолі з Президентом П. Порошенком прибула до Варшави у складі 30 осіб, у тому числі міністри закордонних справ і оборони. Прикметно, що на саміт акредитувалося майже дві тисячі журналістів, що не набагато менше за кількість учасників.

Серед організаційних «родзинок» слід відзначити такі. Вчетверте, після Праги, Риги та Бухареста, найважливіші політики зустрічаються в столиці так званого нового члена НАТО, який в комуністичні часи належав до Організації Варшавського Договору (ОВД). Символічно, що вечеря лідерів країн Альянсу відбулася саме в тому залі, де в 1955 році було підписано угоду про створення ОВД — ворожого до НАТО військового блоку країн-сателітів Радянського Союзу. Натомість на так званому інавгураційному фото вперше, окрім 28 лідерів країн Альянсу, буде і глава делегації Чорногорії, яка отримала статус спостерігача.

До організації саміту було задіяно понад 6 тисяч осіб, а на його проведення витрачено більш як 40 мільйонів доларів. Його робота проходить на, як пишуть спостерігачі, «перетвореному на фортецю» Варшавському національному стадіоні, повітряний простір над яким патрулюватимуть БПЛА, а навколишні вулиці на два дні перекриті поліцією, не працюють для посадки-висадки пасажирів станції метрополітену та залізниці «Національний стадіон». Ще з 6 липня над Варшавою обмежено польоти для «малої» авіації — планерів, парапланів та безпілотників, місто постійно патрулюється військовими та поліцейськими гелікоптерами. Більше того — повітряний простір над Польщею під час саміту також патрулюють літаки далекого радіолокаційного виявлення системи AWACS. Загалом, за порядком і безпекою під час саміту стежать понад 6 тисяч поліцейських. Працює спеціальний поліцейський центр управління, який координуватиме дії силових структур Польщі із забезпечення безпеки саміту, а також Національний центр кібербезпеки, завданнями якого є реагування на загрози у віртуальному просторі та оперативний обмін інформацією щодо цього з іноземними партнерами.

Згідно зі спеціальним законом про забезпечення саміту НАТО, який діє з 15 червня по 15 липня, заборонені спонтанні масові зібрання у період з 7 до 10 липня, а всі заходи, пов'язані із самітом, фіксуються силовими структурами на відеоносії. Окрім того, з 2 липня в Польщі набрав чинності закон про антитерористичні заходи, який значно посилив можливості спецслужб з протидії терористичним загрозам, зокрема, чотири рівні небезпеки відповідно до вимог НАТО та спеціальні правила застосування зброї спецслужбами у рамках антитерористичних заходів, наприклад, надає право на снайперський постріл. З 4 липня по 2 серпня Польща запровадила вибірковий прикордонний контроль на внутрішніх кордонах ЄС — з Литвою, Німеччиною, Словаччиною та Чехією, а також тимчасово призупинила дію місцевого прикордонного руху з Україною та Росією.

Видається, що безпеку учасників саміту організаторам забезпечити вдалося. Натомість про те, чи їхні рішення будуть адекватними, аби забезпечити мир і безпеку в регіоні та світі, довідаємось щойно за його результатами. Хоча з виступу Генерального секретаря Єнса Столтенберга на конференції експертів і політиків «NATO in Defence of Peace» («НАТО на захисті миру») перед офіційним відкриттям саміту стали відомі філософія та головні вектори політики Альянсу: «захист всіх членів, відлякування потенційного агресора та проекція стабільності на всіх сусідів», бо «якщо сусіди НАТО будуть стабільними, то країни блоку будуть безпечними».

При цьому Є. Столтенберг наголосив, що НАТО надаватиме підтримку Україні, Грузії та Молдові, щоб «могли проводити реформи та протидіяти зовнішньому тиску». На запитання щодо членства в Альянсі Грузії та України, генсек наголосив, що «відбувається співпраця». Відмінність між Грузією та Україною, за його словами, полягає у тому, що Тбілісі подало заявку про членство і отримало відповідний багатовимірний пакет підтримки, натомість Київ, який перебуває у нестабільній ситуації, не звернувся з такою заявкою, декларуючи, що зробить це після самостійного проведення реформ в оборонному секторі з приведення його у відповідність до стандартів НАТО. «Двері Альянсу відкриті», але продовжує діяти фундаментальний принцип — «кожна країна сама обирає, до якого оборонного союзу належати».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Варшава. Саміт НАТО. Президент Анджей Дуда та Генсек НАТО Єнс Столтенберг (ліворуч).

Фото з сайту Президента Польщі.

Продаються острови: недорого і в хороші руки

Хорватія вирішила продати 10 із 1185 островів в Адріатичному морі, що належать їй, повідомляють ЗМІ країни. Для заможних любителів романтики й тиші ціна цілком прийнятна — від 130 тисяч до 6 мільйонів євро. Все залежить від близькості до материка й розміру острова. Найменший клаптик суші має площу 5 000 квадратних метрів.

Але тут можна побудувати дачу для приємного відпочинку чи готель для елітних і грошовитих туристів. Щоправда, потенційних покупців відлякує те, що всі острівні пляжі залишаються у власності держави й новий власник повинен укладати договір про оренду. А коштує таке задоволення дуже дорого. До того ж хазяїн острова не може заборонити бажаючим засмагати на них, як це зробив російський мільярдер Дмитро Риболовлєв, котрий придбав за 100 мільйонів доларів 2 грецькі острова, що раніше належали відомому магнату Аристотелю Онассісу.

От чому острів Малі-Космач, розташований поблизу курортного міста Дубровник, виставлявся на продаж кілька разів, і ціна завжди знижувалася. Зараз влада пропонує його купити за 1,5 мільйона євро. Три клаптики суші — Таян, Црквіна й Космеч, що входять до складу Елафітських островів, — коштують ще дешевше. Відповідно 750, 850 і 130 тисяч євро. Що значно дешевше, ніж квадратний метр житла в будь-якому місті. Острівний квадратний метр обійдеться лише в 5 євро.

Зараз торги ведуться навколо невеликих островів Оруда й Палакол. За них влада Хорватії має намір одержати не менше 5,8 мільйона євро. На Оруді, площа якого 36 гектарів, є невеликий будиночок, стара церква, маслинові плантації і навіть свердловини із прісною водою. На острові Палакол, площа якого становить 4 гектари, залишилися руїни візантійської фортеці, яку можна відреставрувати і цим приваблювати туристів. Але нове будівництво на цих островах вести не дозволяється. От і немає покупців.

Ріелтори вважають, що ціни на заповідні острови падатимуть, якщо не змінять умови володіння ними — тобто дозволять зведення нових будівель і заборонять відвідування їх туристами.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Опосередкована підтримка дій агресора

У Міністерстві закордонних справ України засуджують ухвалення парламентом Кіпру рішення про початок роботи зі зняття санкцій з Росії. «Попри те, що сама резолюція не має юридично зобов'язуючого характеру, сам факт її ухвалення викликає стурбованість. Він свідчить про нехтування окремими кіпрськими депутатами основоположними принципами міждержавних відносин, основаних на міжнародному праві. Така позиція є нічим іншим, як опосередкованою підтримкою дій агресора», — йдеться у повідомленні МЗС.

Резолюцію просувала комуністична марксистсько-ленінська Прогресивна партія трудового народу (АКЕЛ), її також підтримала ліва популістська партія «Громадянський союз», повідомляє «Радіо Свобода». Депутати запропонували обговорити з Москвою зняття відповідних обмежень на товари з Кіпру. Самі законодавці при цьому пообіцяли зайнятися відновленням співпраці з Росією за лінією міжпарламентських зв'язків.

До речі, 6 липня регіональна рада італійської Тоскани одноголосно проголосувала за резолюцію з проханням до уряду Італії про скасування санкцій проти РФ. А 5 липня регіональна рада італійської Ломбардії слідом за аналогічними рішеннями парламентів Венето і Лігурії визнала приналежність Криму до Росії.

Юлія КІНЗЕРСЬКА.

«Сфоткався» з Обамою за бюджетні гроші?

Основна опозиційна сила в Албанії — Демократична партія (ДП) — обвинуватила прем'єр-міністра Еді Раму в незаконному фінансуванні передвиборної кампанії президента США Барака Обами в 2012 році, повідомили албанські ЗМІ.

У документі, направленому ДП до прокуратури країни, зазначається, що Еді Рама чотири роки тому переказав із державної скарбниці у виборчий фонд Обами 80 000 доларів для того, щоби взяти участь у передвиборній зустрічі з кандидатом у президенти США в Сан-Франциско та сфотографуватися з ним. Як зазначається у документі, цим було порушено албанські й американські закони.

Прем'єр-міністр відкидає голослівні обвинувачення у використанні бюджетних коштів не за призначенням. Він не заперечує, що був у 2012 році в Сан-Франциско, але стверджує, що зустрічався там із громадянином США албанського походження Ділалом Шаху. Цього мільйонера американська Феміда також підозрювала у фінансуванні кампанії Обами. Але в федеральному суді Нью-Джерсі Шаху заприсягся, що не дав жодного цента виборчому штабу нинішнього президента. І суд йому повірив. Однак чи повірять в Албанії Еді Рама? Тут упевнені: диму без вогню не буває...

Олександр БІЛИК.

ПЛАНЕТА

Як зупинити тероризм

Неспокійними, а подекуди жорстокими й кривавими видалися останні робочі дні тижня у світі.

У **Бангладеш** знову пролунали вибухи. В четвер на релігійному святі Ід аль-Фітр на честь завершення священного місяця Рамадан, що відбувалося у Кішорґанджі, за сто кілометрів від столиці країни Дакки, п'ятеро бойовиків кинули вибухівку на поліцейський контрольний пункт, через який пропускали людей на молитву і де зібралося майже 200 тисяч мусульман. Двоє охоронців та жінка загинули, а ще дев'ятеро охоронців були поранені через перестрілку, яка потім зчинилася. Поліція застрелила одного нападника, ще трьох бойовиків вдалося заарештувати.

Після того, як минулої п'ятниці у столиці Бангладеш загинуло 20 відвідувачів кафе, переважна більшість з яких — іноземці, в країні посилили заходи безпеки. З'ясовано, що бойовики, які атакували кафе, під час захоплення заручників виходили в Інтернет і контактували з якимись особами, доповідаючи їм, що вбили іноземців. Поліція припускає, що нападники відправляли по Інтернету й фотографії, адже вони «ходили» мережами уже під час оточення цього закладу. Правоохоронці відстежили недавні події у біографії нападників. З'ясувалося, що майже всі кудись зникали на кілька останніх місяців. Є здогадки про те, що вони могли проходити військовий вишкіл за межами Бангладеш, ймовірно, на території, підконтрольній ІДІЛ. Як відомо, серед іноземців, які стали жертвами теракту, дев'ятеро італійців та семеро японців. Уряд Японії уже заявив, що в країні посилюються розвідувальні структури, які відстежуватимуть міжнародний тероризм; вводиться більш суворий прикордонний контроль, в аеропортах встановлюються сканери особистого огляду пасажирів.

25 осіб із пораненнями різного ступеня тяжкості було доставлено пізно ввечері в четвер до лікарень через вибух, що пролунав у приміському пасажирському поїзді №1258, неподалік від столиці **Тайваню** Тайбея. Як пояснює поліція, на місці вибуху було знайдено обрізок металічної труби близько 20 сантиметрів довжиною, в якій, напевно, і містилася саморобна вибухова речовина. Потерпілі розповіли правоохоронцям, що бачили чоловіка десь 40 років, який залишив у вагоні підозрілий предмет. Очевидці кажуть, що чули три вибухи, перш ніж у вагоні спалахнуло полум'я. Оскільки це сталося на під'їзді до станції, рятувальники швидко прибули на місце вибуху та евакуювали пасажирів. Поліція Тайбея припускає, що вибух може бути терактом, хоча перевіряються й інші версії. Влада посилила заходи безпеки. Прем'єр-міністр Тайваню Лінь Цюань розпорядився сформувати комісію із розслідування і назвав інцидент «актом злоби».

Але найкривавішими стали події в **Іраку**. Мешканці Багдада не перестали ще оплакувати рідних і близьких, які загинули від рук терористів у неділю, коли на центральній вулиці міста вибухнула замінована вантажівка і почалася пожежа, яка швидко поширилася через спекотну погоду. Загинуло близько трьохсот ні в чому не винних людей. Відповідальність на себе взяло терористичне угрупування «Ісламська держава».

А вчора терорист-смертник привів у дію вибуховий механізм біля входу в шиїтський мавзолей, поблизу Багдада, а потім інший терорист-смертник і ще дев'ять озброєних людей увірвалися всередину мавзолею. Кількість загиблих сягнула 35 осіб. Ще понад 60 зазнали поранень. Дедалі більше країн світу зазнають лиха від терористичних атак. І дедалі голосніше на міжнародних аренах звучать заклики та запевнення в тому, що тероризму не можна потурати. Однак він, як інфекція, розходиться світом. Почевидь, ліки мають бути дієвішими. Поки з хворобою ще можна справитися.

Ніна БАЛИКОВА.

Держдеп США на вимогу мін'юсту відновлює розслідування справи про службове секретне електронне листування Г. Клінтон (AP)

У школі №3 Конотопа на Сумщині відновлюється робота стрілецького тиру. Для цього із міського бюджету виділено 40 тис. грн. На ці гроші сподіваються відремонтувати приміщення та відновити матеріально–технічну базу. У тирі зможуть вправлятися у стрільбі старшокласники з усього міста, *повідомляє наш власкор Володимир Чернов*

Не менш як десять тисяч фанатів зібралося на музичному фестивалі «Файне місто», що розпочався у Тернополі 7 липня і триватиме чотири дні. На шістьох сценах виступлять майже 80 гуртів та виконавців. Є серед них і учасники «Євробачення», *інформує наш власкор Людмила Наконечна*

Свято стало майданчиком для єднання

У село Немиринці, що в Ружинському районі Житомирщини, повернулося свято «Купальські роси». Вперше цей фольклорно-етнографічний фестиваль тут провели 2005 року з ініціативи Павла Жебрівського, на той час народного депутата України.

Свято стало щорічним. Але в 2014 і 2015 рр. його не проводили — через бойові дії на сході. Сьогодні війна ще не завершена, але організатори вирішили зробити цей захід майданчиком для єднання. Сюди прибула велика, більше сотні чоловік, делегація з Донеччини. «Я запросив їх туди, де я народився, де я ходив босоніж і з хлопцями пас корів. Я сьогодні для своїх донецьких друзів, для своїх колег відкриваю душу», — сказав Павло Жебрівський, який тепер очолює Донецьку обласну адміністрацію. Він зізнався, що мріє наступного року організувати таке свято і на Донеччині.

Останні події внесли трагічну нотку в свято. В центрі села відкрили пам'ятник «Герої не вмирають»: за час неоголошеної війни на східному фронті полягло шестеро бійців з Ружинського району, один із них — із Немиринців. Вони загинули навесні та влітку 2014 року. А вночі в пам'ять про подвиг загиблих солдатів у небо запустили ліхтарі у вигляді свічок.

Цього року не стали порушувати традицій, яка склалася за часи проведення фестивалю. Просто неба працювали майстри народної творчості, діяли виставки рушників, вишиванок, різьблених, ковальських і гончарних виробів. Новинкою для учасників «Купальських рос» стали скульптури з пінопласту.

Під час театралізованого дійства «Магія купальської ночі» було відтворено основні купальські обряди. Їх виконали студенти Житомирського коледжу культури і мистецтв імені Івана Огієнка, ансамбль національного обряду «Родослав».

Серед гостей була і делегація з Нижньосілезького воєводства Республіки Польща.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

Житомирська область.

В'язали ляльки–мотанки та плели вінки

На березі ріки Красна в місті Кремінна вперше проведено обласний Фестиваль української народної іграшки й ігор, приурочений до Івана Купала. Він зібрав майже тисячу учасників, які приїхали із усіх районів української частини області. Кожний бажаючий міг взяти участь у майстер-класах з виготовлення ляльок-мотанок і в'язаної іграшки, ляльки-травниці й глиняної іграшки, пальчикової іграшки, петриківського розпису й плетіння вінків.

Для дітей працювали п'ять ігрових майданчиків. Організатори свята підготували для них обрядові, хороводні народні ігри, театралізовані та сюжетні програми, ігри-забави й ігри-атракціони.

За традицією свята було запалено величезне багаття, навколо якого почало розвиватися видовищне дійство: обрядовий хоровод навколо вогню, спалювання Марени.

«Це свято покликане з'єднати минуле та майбутнє в єдину духовну скарбницю. Ми його проводимо для відродження, розвитку й збереження української народної культури», — сказав керівник Луганської ВГА Юрій Гарбуз, який був присутній на фестивалі.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

На знімку: фрагменти свята.

Фото Романа МАМЕДОВА.

Ліс, відправлений «на дрова», підлягає конфіскації

Ініційована Закарпатською ОДА перевірка законності експорту деревини й надалі, як твердить її прес-служба, встановлює грубі порушення при оформленні митної документації.

Дипломатичні установи України, до яких ОДА направила листи з проханням з'ясувати діяльність підприємств-отримувачів українського лісу, дають інформацію, що більшість фірм займається кругляком і діловою або технічною, а не паливною деревиною, заявляє голова ОДА Геннадій Москаль. За його словами, держлісгоспи з усієї України відправляють кругляк за кордон під виглядом дров, тоді як фірми-отримувачі дровами чи паливною деревиною взагалі не займаються: «Останнє підтвердження — щодо австрійського підприємства, яке очікує 22 вагони українського лісу, оформленого як паливна деревина, з Хмельницької, Львівської та Житомирської областей».

Керівник області стверджує, що відправники лісу — ДП «Шепетівський лісгосп» (Хмельницька область), «Сколівське ДЛГП» та «Галсільліс» (Львівська область), а також ДП Гродненське лісове господарство (Житомирська область) — порушили вимоги закону. Тому очільник ОДА дав доручення начальнику Закарпатської митниці не оформляти деревину на експорт. За цими фактами складаються протоколи про порушення митних правил, які спрямують до суду з метою конфіскувати затриманий ліс на користь держави.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Найбільший забруднювач ще й злісний неплатник екологічного податку

Прикарпатські обранці розглянуть питання заборгованості ПАТ «ДТЕК Західенерго» екологічного податку. Таке рішення прийняли члени постійної комісії обласної ради з питань бюджету, фінансів та податків після обговорення проблеми.

Заступник начальника головного управління ДФС області Наталія Зікрата повідомила, що за перший квартал 2016 року ДТЕК не сплатило до обласного бюджету понад 96 млн. грн. екологічного податку. З метою уникнення боргу Державна фіскальна служба України дала підприємству розстрочку до 29 липня і, як запевнила податківець, право звертатися за розтермінуванням і надавати його передбачено чинним законодавством.

Голова комісії Микола Палійчук наголосив, що кошти, які не сплатило підприємство, можна було б спрямувати на розвиток Прикарпаття, тому ініціював не тільки сесійний розгляд питання, а й перегляд приватизації підприємства. В даному випадку йдеться про дочірню структуру ДТЕК — Бурштинську ТЕС, що функціонує в Галицькому районі області.

Представник «ДТЕК Західенерго» Ігор Гутовський наявність проблеми пояснив тим, що підприємство просить розстрочку у зв'язку із збитками в сумі 2,5 млрд. грн., які утворилися через розрив між тарифом та собівартістю енергії.

Остаточний висновок по підприємству депутати зроблять вже на найближчому засіданні сесії.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Морські порти одержать відремонтовані судна

На Азовському судноремонтному заводі покинули док чергові дві одиниці флоту: «Сборщик-306» Маріупольського морського порту й «Викинг» Бердянського морського торговельного порту.

Перше судно пройшло ремонт на відповідність класу регістру, друге —навігаційний ремонт. **Про це кореспонденту «Голосу України» повідомили в пресслужбі підприємства**. Буксирування та виведення суден із доку здійснив екіпаж буксира-кантувальника «Петр Галактионов» під керівництвом змінного помічника капітана Ігоря Молчанова та стажиста Анатолія Голуба.

Після виведення з доку на «Сборщике-306» завершать монтаж обладнання та підготують судно до експлуатації.

Тим часом «Викинг» вирушив в порт приписки.

Усього з початку року на заводі відремонтовано майже 20 плавзасобів портів України.

Леонід ВАСИЛЕНКО.

Маріуполь.
Донецька область.

На знімку: відремонтоване судно залишає док.

Фото надано прес-службою АСРЗ.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Область матиме свій орден

На Сумщині засновують почесну територіальну відзнаку «За заслуги перед Сумщиною». Цьогоріч планується викупити у виробника 150 нагрудних знаків. Їх вручатимуть за видатні заслуги перед земляками в економіці, спорті, гуманітарній та військовій сферах, а також за громадську діяльність, особисті мужність та патріотизм, благодійність та інші чесноти.

Очікується, що заснування відзнаки прищеплюватиме сумчанам патріотизм та прагнення вшановувати і поширювати кращі традиції та збагачувати надбання українського народу. Нинішнього року на реалізацію проекту планується виділити 90 тис. грн., наступного — 100 тисяч.

Володимир ЧЕРНОВ.

Сумська область.

Провели воїнів додому

У 169-му навчальному центрі Десна, що на Чернігівщині, воїнів п'ятої хвилі мобілізації врочисто провели зі служби. Майже 200 офіцерів, сержантів та солдатів із гідністю виконували свій військовий обов'язок з обороноздатності нашої держави.

Заступник начальника навчального центру по роботі з особовим складом полковник Володимир Оленчук, звернувшись до бійців, висловив впевненість, що в умовах сучасних загроз дуже важливо поряд з розбудовою держави в мирному житті будь-коли зі зброєю в руках дати відсіч ворогу.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

Чернігівська область.

ЦИФРА

1,8 млрд. грн. сягнула сума надходжень єдиного соціального внеску протягом січня-червня у Закарпатській області, а лише у червні — понад 322 млн. грн. До трійки лідерів увійшли: Ужгород — понад 258 млн. грн., Мукачівський та Тячівський райони — понад 196 млн. грн. та майже 80 млн. грн. відповідно.

Вл. інф.

У Дніпрі додалося «царської риби»

Дніпровський осетровий виробничо-експериментальний завод під Херсоном випустив до головної української річки 1 мільйон 457 тисяч молоді стерляді, вирощеної на унікальному підприємстві. Програма відновлення чисельності виду діє вже сім років, і за цей час тут змогли виростити своїх плідників цієї риби, збільшивши її щорічний випуск з 400—500 тисяч особин до майже півтора мільйона.

Результати даються взнаки: стерлядь дедалі частіше потрапляє на гачки риболовів. Хоча її досі треба повертати у воду — компенсація державі за єдину нелегально виловлену «червонокнижну» рибину перевищує 40 тисяч гривень.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

Запрацював асфальтний завод

У Хмельницькому став до ладу новий асфальтний завод. Сучасне обладнання обійшлося бюджету міста в 3,5 мільйона гривень. Завод розміщений на тій же території, де розташований його попередник, у складі комунального підприємства з будівництва та експлуатації автомобільних доріг.

Нові установки не лише ефективніші, але і більш економічні та екологічно чистіші. Вони виробляють 50 тонн асфальту за годину і при цьому значно економлять природний газ. Система очищення викидів складається з водних фільтрів, у яких осідають шкідливі речовини, тому з труби йде біла пара, а не чорний дим, як то було раніше.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

На комплектування фонду бібліотек міста Кам'янське, що на Дніпропетровщині, надали 103 тис. грн. (УНН)

Жовта картка міністру

Минуло вже майже півліта, а єдина в Україні шахта-новобудова №10 «Нововолинська»** (на знімку) **не отримала жодної гривні із запланованих у бюджеті 100 мільйонів. Підприємство, яке перебуває в передпусковій стадії і щороку може видавати на-гора 900 тисяч тонн вугілля, ніби не потрібно державі. Інакше як можна прокоментувати цю ситуацію? І не лише її...

— Уже майже три місяці минуло, як призначили нового міністра палива та енергетики Ігоря Насалика, але за цей час нововолинські шахтарі не почули жодної пропозиції для розв'язання їхніх проблем, — зауважує народний депутат від Володимир-Волинського виборчого округу №19, до якого входить і шахтарський Нововолинськ, Ігор Гузь. — Немає стратегії розвитку вугільної галузі. Видобуток породи порівняно з минулим роком різко впав. Міністр обіцяв приїхати на Волинь до середини липня із пакетом рішень, однак цю поїздку ще навіть не заплановано. Нині зростають борги із виплати зарплат гірникам шахт №1 і №9 «Нововолинські» та «Бужанська». Крім того, є величезна заборгованість — понад 100 мільйонів гривень — за спожиті енергоносії. А без електроенергії у копальнях працювати просто неможливо. Ситуація у шахтарському Нововолинську спричиняє соціальне напруження. Декілька тижнів тому наші гірники на знак протесту вже голодували на вулиці Банковій у Києві. До міністра не достукатися, зрушень у вирішенні шахтарських питань немає. Людям треба дати чітке бачення перспективи. Міністр Насалик отримує жовту картку від шахтарів, бо не пропонує шляхів вирішення їхніх проблем. А зробити це має саме він.

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.

Фото автора.

Поліцейські «усиновили»... совеня

Рівненські поліцейські під час патрулювання підібрали совенятко в одному із міських скверів **(на знімку)**. І тепер опікуються ним, жартуючи, що «усиновили» пташенятко. Поселили його в гаражі. А щоб йому не було самотньо, навіть беруть із собою на патрулювання.

Фото надане відділом комунікації ГУ Нацполіції у Рівненській області.

Жнива завершать в оптимальні строки

На Сумщині розпочалося збирання ранніх зернових. Уже живують чотири райони: Охтирський, Сумський, Краснопільський та Конотопський.

За інформацією департаменту агропромислового розвитку ОДА, середня врожайність становить 35,5 центнера з гектара. В окремих господарствах намолочують значно більше: у ПСП «Соснівська» Конотопського району, наприклад, одержали 45 центнерів на кожному гектарі.

У департаменті АПК запевняють, що за умови сприятливої погоди жнива в області завершать в оптимальні агротехнічні строки.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

Пшениця вдалася: 57 центнерів з гектара!

На Запоріжжі скошено й обмолочено десять відсотків площ — 76 тисяч гектарів. Темпи кампанії дещо вищі, ніж 2015-го, урожайність і озимого, і ярового клину теж вища від минулорічної. В середньому в області озимої пшениці збирають 34,3 центнера з гектара, озимого ячменю — 33,5, ярового ячменю — 28,8, гороху — 31,1.

Утім, по районах показники значно вищі. Зокрема, у Великобілозерському пшениці збирають понад 57 центнерів з гектара. У Приморському районі вдався озимий ячмінь — майже 47 центнера з гектара, а в Гуляйпільському — яровий (38,5 центнера з гектара).

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запорізька область.

ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ

Кого не злякають квитанції за «комуналку»

У Тернополі, коли реальністю стало шалене підвищення тарифів на тепло та інші енергоносії, до програми енергоефективності, енергозбереження та термомодернізації житлового фонду міста долучається дедалі більше будинків. Вона, зокрема, передбачає утеплення фасадів, заміну вікон у місцях загального користування, встановлення індивідуальних теплових пунктів тощо. Споживання енергоносіїв скорочується щонайменше на чверть.

Програма пропонує досить вигідні умови: 70 відсотків витрат на утеплення покриває міський бюджет, 30 відсотків — забезпечують мешканці будинків. Практика свідчить, що їхні витрати окупляться за один опалювальний сезон. Ініціативу виявляють переважно будинки, де є ОСББ.

Нині у роботі кілька проектів з утеплення. Міська влада просить мешканців бути активнішими, передбачаючи, що з отриманням нових платіжок охочих утеплятися стане більше, однак восени зробити це через погодні умови складніше.

Завдяки впровадженню енергоефективних заходів з початку цього року область зекономила понад 2,5 млн. куб. метрів природного газу та 1,2 млн. кВт/год. електроенергії. До переліку інвестиційних програм та проектів регіонального розвитку, що можуть реалізуватися за рахунок коштів Фонду регіонального розвитку, цього року внесено понад 20 енергоефективних проектів на загальну суму 18,7 млн. грн. Ще понад тринадцять мільйонів гривень буде освоєно під час переведення котелень на альтернативні види палива та часткової санації будівель бюджетної сфери у рамках проекту ЄС/ПРООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду».

Щодо перспектив, то зацікавленість енергоощадними розробками, представленими на Міжнародному інвестиційному форумі, що відбувся у травні, виявили інвестори з Литви, Словаччини, Словенії та Польщі. Зокрема, литовці готові реалізувати розробки науковців Тернопільського національного педагогічного університету ім. Володимира Гнатюка щодо створення біотеплогенераторів різних потужностей, долучитися до створення технокцентру з енергоефективності та енергозбереження.

Людмила НАКОНЕЧНА.
Тернопільська область.

ФОТОФАКТ

У Львові відбулася прем'єра вистави «Безумний день, або Весілля Фігаро» Моцарта. Над постановкою працювали Львівський національний академічний театр опери та балету спільно із Оперною студією Музичної академії. У «Безумному дні, або Весіллі Фігаро» поєднали класичну музику та оригінальну сучасну режисуру, сучасні костюми і пластику. Виставу присвятили 260-річчю від дня народження композитора.

Фото Євгена КРАВСА.

АНТИКОРУПЦІЯ

Затримано за хабарництво

Співробітники Служби безпеки України і Генеральної прокуратури затримали заступника міністра охорони здоров'я Романа Василишина. Про це на брифінгу в Києві повідомив очільник СБУ Василь Грицак.

«Результатом спільної роботи Служби безпеки України і Генеральної прокуратури України стало затримання одного з високопоставлених чиновників — це заступник міністра охорони здоров'я Роман Василишин», — зазначив Грицак.

Нагадаємо, Романа Василишина було призначено заступником міністра охорони здоров'я — керівником апарату МОЗу розпорядженням уряду від 4 листопада 2015 року. До цього обіймав посаду головного лікаря Центральної міської клінічної лікарні Києва (Олександрівська лікарня).

Стало також відомо, що на хабарі в 125 тис. грн. погоріла керівник відділу центрального апарату Державної фіскальної служби.

«Затримано на місці злочину керівника відділу центрального апарату ДФС, яка вимагала від співробітника регіонального підрозділу ДФС кошти в сумі 10 тис. дол. за непритягнення останнього до відповідальності щодо результатів службового розслідування», — цитує Інтерфакс-Україна прес-службу фіскального відомства.

Згідно з повідомленням, хабарницю затримали під час одержання нею частини коштів у сумі 125 тис. грн. Встановлено, що першу частину неправомірної вигоди вона одержала раніше.

У повідомленні вказується, що за фактом відкрито кримінальне провадження за кваліфікацією «прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди посадовою особою» (частина 3 статті 368 Кримінального кодексу України), тривають слідчі дії.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...альтанку для дітей-інвалідів спорудили ініціативні земляки

На території Миргородського центру соціальної реабілітації дітей-інвалідів на Полтавщині спорудили ошатну і зручну дерев'яну альтанку. Її поява, за словами директора центру Валентини Сіваченко, стала справжнім святом для всіх. Адже тепер діти з особливими потребами і дорослі, які ними опікуються, мають можливість більше часу проводити на свіжому повітрі.

Йдеться не стільки про звичайний відпочинок, скільки про реабілітаційні заходи з використанням засобів арттерапії, корекційного навчання, ігрового спілкування, розвитку дрібної моторики тощо. Такий оздоровчий релакс надто важливий на подвір'ї саме влітку.

Альтанку звели спільно, реалізуючи програму муніципальної підтримки ініціатив громадян за результатами оголошеного Миргородською міськрадою конкурсу. Серед інших схвалених і підтриманих ідей перемогла й та, що згуртувала довкола центру реабілітації дітей-інвалідів небайдужих миргородців, насамперед батьків хлопчиків і дівчаток із особливими потребами. А через кілька місяців її втілили в життя.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.

Пріоритетні заходи для енергетичної безпеки та сталого соціально–економічного розвитку країни

Сталий соціально-економічний розвиток будь-якої країни можливий у наш час лише за державного управління (і контролю) її стратегічних галузей в обсягах не менш як 62 відсотки (менше — хаос)***. Найважливішою стратегічною галуззю України є її паливно-енергетичний комплекс (ПЕК). Але під свої управління і контроль роботу ПЕК держава не взяла і через це відбувається занепад економіки країни.***

Так, Кабінет Міністрів України 16.03.2016 р. затвердив План дій на 2016 рік за №184-р., в якому поставив завдання здійснити «повноцінну реформу ринку електроенергії». Але досягти вагомих позитивних результатів у реформі цього ринку буде неможливо, оскільки він державою не контролюється.

За 25 років незалежності України вдвічі зменшились обсяги генерування енергії електростанціями Об'єднаної енергетичної системи (ОЕС). У 2015-му ними її було вироблено лише 163,3 млрд. кВт-год. Причинами скорочення обсягів генерації електрики ОЕС є знос обладнання електростанцій, різке зменшення обсягів використання на ТЕС/ТЕЦ мазуту і природного газу через дуже великі ціни на них, занепад промисловості країни, а також великий дефіцит маневрової потужності, який значно збільшився після того, як 2015 року терористи на Донбасі захопили 60 вугільних шахт із 95 і енергетичне вугілля стало важко доступним дефіцитом для ТЕС/ТЕЦ, які нині ОЕС використовує для регулювання навантаження в мережах. Саме через дефіцит маневрової потужності і вугілля на ТЕС/ТЕЦ у другій половині червня ц.р. ОЕС не витримала перевантаження і Міненерговугілля запросило в Москви 600 мегаватів електричної потужності. Електрика, надана Москвою, коштувала 7,8 цент. дол. США, що вдвічі більше від тарифу на електрику з ТЕС і від ціни, за якою ОЕС продавала її в окупований Крим. ***Чи не соромно мати справу з окупантом?***

Оскільки блоки більшості АЕС близькі до завершення 30-річного нормативного терміну їх безпечної експлуатації, а ТЕС/ТЕЦ цей ресурс практично вже вичерпали і на них закономірно почали ставатися великі аварії (Старобешівська ТЕС, Вуглегірська ГРЕС), постало питання, який тренд необхідно вибрати для успішного розвитку ПЕК та мінімізації фінансових затрат на модернізацію й підвищення техніко-економічної ефективності його роботи. Логічним у цьому випадку буде детально вивчити досвід модернізації ПЕК в розвинутих країнах світу. Найбільш актуальні дані свідчать, що більшість їх бере курс на відмову від будівництва та експлуатації АЕС, ТЕС/ТЕЦ й усіх інших типів електричних станцій, що використовують викопні енергоресурси. Так, США в 2015 році припинили експлуатацію низки ТЕС/ТЕЦ, спорудивши лише електростанції, що використовують поновлювані джерела енергії, з яких найбільше споруджено було вітряних і сонячних електростанцій (ВЕС та СЕС). ВЕС і СЕС вийшли на перші позиції також в енергетиці інших розвинутих країн світу.

Уряд України дозволив подовжити термін експлуатації АЕС на 20 років. Відомо, що за відсутності перехресного субсидування і за врахування всіх статей витрат на спорудження та експлуатацію АЕС, собівартість генерованої ними електрики є однією з найвищих порівняно з іншими типами електричних станцій (приблизно 11 цент. дол. США/кВт-год.). Якщо взяти до уваги високу собівартість електрики на АЕС, велетенські фінансові витрати на їх довготривале будівництво, втрати від аварій на АЕС «Трімайлайленд», ЧАЕС і «Фукусіма», трагічні наслідки для життя і здоров'я населення, протести й аргументи громадськості та екологів, то є очевидним, що від будівництва нових АЕС треба відмовитися, бо подальше нарощування потужності їх парку гальмуватиме розвиток економіки, погіршуватиме стан екології й умови життя.

Після аварії на АЕС «Фукусіма» цивілізовані країни світу прийняли рішення не будувати нових АЕС. За оцінками GWEC, сумарна потужність світового парку ВЕС у 2030 році досягне 2000 ГВт. Обсяги генерування ними електрики будуть вдвічі-втричі більші, ніж парку АЕС, а собівартість електрики — в 3—4 рази менша. А от лобісти інтересів РФ із НАНУ намагаються супроти здорового глузду «довести» необхідність спорудження нових АЕС. Упродовж 16 років вони «розробляють» то «Енергетичну стратегію України до 2030 року» то «Енергетичну стратегію України до 2035 року». Але справжньою стратегією в цих «опусах» і не пахне, бо в стратегії обов'язково мають бути представлені нові оригінальні рішення, які забезпечать високий результат реалізації стратегічних заходів. «Стратеги» вирахували, що фінансові витрати на модернізацію ОЕС становитимуть понад 1 трлн. грн. Де взяти такі гроші? Держенергоефективності з держбюджету на «стратегію» декілька років виділяли по 650 млн. грн. Гроші зникали невідомо куди, але якби вони навіть надходили для виконання завдань «стратегії», то виділяти їх було б потрібно впродовж майже 1500 років?!

У 2015-му розпочався глобальний перехід на «зелені» види енергії: світовий парк ВЕС досяг потужності 433 ГВт, а сонячних фотоелектричних станцій (СФЕС) — 230 ГВт. Водночас постійно відбувається зниження собівартості виробленої ними електрики. В США собівартість енергії, генерованої ВЕС, досягла 4 цент. дол. США/кВт-год. Є країни, в яких собівартість електрики від ВЕС уже менш як 3 цент. дол. США/кВт-год. і продовжує зменшуватись.

Зниження собівартості електрики на ВЕС зумовлюється неухильним удосконаленням вітрових електричних установок (ВЕУ) та будівництвом ВЕС на територіях з високим вітроенергетичним потенціалом, в першу чергу на акваторіях. На суходолі коефіцієнт використання встановленої потужності (КВВП) ВЕУ — в середньому 0,2—0,3, а на акваторіях Північного моря він досягає 0,7 і є близьким до КВВП АЕС в Україні. Позитивним є те, що водночас здійснюється децентралізація генерування електрики. Рівень централізації генерування електрики в Україні перевищує 93 відсотки, а в країнах ЄС він неухильно знижується і в ФРН, наприклад, становить лише 51 відсоток..

Порівняно з ВЕС сонячні фотоелектричні станції мають низку істотних переваг: короткий час проектування і будівництва, широкий інтервал потужності, який може становити від сотень МВт до 1 кВт, коли з'являється можливість відмовитися від спорудження трансформаторних підстанцій (ТП) і ЛЕП високої напруги і здійснювати децентралізацію генерації електрики в ОЕС шляхом створення мікромереж, втрати електрики в яких мінімальні. Найбільший недолік СФЕС у тому, що собівартість генерованої ними електрики та питомі показники капітальних витрат на їх спорудження порівняно з аналогічними показниками ВЕС поки що гірші. Кращий показник ККД сонячних фотоелектричних перетворювачів (ФЕП) становить нині лише приблизно 15 відсотків. Найближчим часом техніко-економічні показники роботи СФЕС можуть різко збільшитися. Завдяки розробкам учених із США, ФРН, Іспанії, Італії, Швеції світ стоїть перед велетенським проривом в області сонячної енергетики: в новому поколінні ФЕП їх ККД досягатиме 50—60 відсотків, а собівартість генерованої ними електрики залежно від географічної широти розташування становитиме 1—3 цент. дол. США/кВт-год. Варто підкреслити, що значний внесок у цей прорив зробили українські вчені, яких витіснили з України некомпетентні науковці, менеджери і політики, що дорвалися до влади.

Відомо, що на континенті за потужного вітру найчастіше спостерігається невисокий рівень сонячної інсоляції і навпаки — за високого рівня сонячної інсоляції спостерігається слабкий вітер. Високі швидкість вітру та сонячна інсоляція одночасно спостерігаються нечасто. Дані метеорологічних спостережень НАСА з космосу про параметри вітру та сонячної інсоляції засвідчують, що в Україні цих енергетичних ресурсів для ефективної роботи ПЕК достатньо. ***Тому***, зважаючи на великий дефіцит енергетичного вугілля, що виник через війну з РФ на Донбасі, на відсутність реальних перспектив для фінансового забезпечення будівництва ТЕС/ ТЕЦ, на їх зношеність, а для АЕС ще й на небезпеку експлуатації, ***генеральним трендом модернізації ПЕК України має бути інтенсивне спорудження ВЕС і СЕС***. Однак це не означає, що в ПЕК, і особливо в ОЕС, України зовсім буде виключено використання інших ПДЕ. Навпаки, якщо розрахунки засвідчать, що їх застосування сприятиме рентабельному розв'язанню проблеми регулювання добового навантаження ОЕС, то такі об'єкти, як, наприклад, геотермальні ТЕЦ, необхідно будувати без будь-яких сумнівів.

За нинішнього критичного становища в ОЕС інтенсивне будівництво ВЕС і СФЕС в Україні необхідно розпочинати негайно. Для цього уряд України має відновити «тимчасово» закриті в 1995 році галузеві інноваційний та інвестиційний фонди Міненерговугілля. Інакше заходи, пропоновані Планом КМУ для запобігання колапсу ОЕС, не буде реалізовано, вони лише загальмують виконання вкрай важливих робіт, серед яких насамперед налагодження вітчизняного серійного виробництва ВЕУ потужністю 610 кВт і будівництво ВЕС. Водночас варто відмовитись від закупівлі в країнах ЄС ВЕУ мегаватного класу потужності через їх високу вартість та великі витрати на доставку в Україну. Також необхідно провести переговори з фірмами із ФРН («ENERCON», «VENSYS», «BWU»), які не раз виявляли готовність налагодити виробництво своїх ВЕУ в Україні.

З метою збільшення фінансових можливостей і масштабів будівництва ВЕС доцільно, щоб ВЕС, побудовані за кошти галузевого фонду, виставлялися для продажу на відкритих аукціонах. Зважаючи на те, що в низці регіонів дислокації ТЕС/ТЕЦ є досить високий вітроенергетичний потенціал, необхідно, щоб побудовані тут ВЕС і СФЕС приєднувались до ТП цих ТЕС/ТЕЦ, завдяки чому будуть економитися нині дефіцитне вугілля та кошти на їх приєднання до ОЕС, а ще буде пролонгована їх експлуатація та збережено робочі місця.

Значні перспективи для будівництва рентабельних ВЕС мають акваторії водосховищ Дніпровського каскаду ГЕС. Розрахунки, виконані в 1996 році Інститутом «Укргідроенерго», засвідчили, що лише на Київському водосховищі можна спорудити ВЕС загальною потужністю майже 3 ГВт. Площа інших Дніпровських водосховищ більша і до того ж вітроенергетичний потенціал на них теж більший, тому на всіх ГЕС/ГАЕС Дніпровського каскаду економічно доцільним є створення комплексів типу ГЕС/ГАЕС+ВЕС+СФЕС. Розрахунки показали, що в цьому разі є можливість не тільки вдвічі збільшити обсяги генерування електрики в ОЕС, а й економити значні фінансові кошти, які ГЕС/ГАЕС через дефіцит води під час простоїв в літній і зимовий періоди витрачають на відбір електроенергії з ОЕС.

Варто наголосити на тому, що електричну схему таких комплексів необхідно доповнювати сучасними акумуляторами-накопичувачами, які в автоматичному режимі здійснюватимуть регулювання параметрів частоти і напруги в інтервалі їх безпечних, стандартних величин. Для Канівської ГЕС потужністю 455 МВт достатньо буде десь 10 таких акумуляторів-накопичувачів.

Акумулятори-накопичувачі доцільно застосовувати і для мікромереж, створених на базі СФЕС і ВЕС, які можуть бути приєднані або не приєднані до ОЕС. При цьому зменшується потреба в ТП та ЛЕП і досягається значна економії коштів на їх спорудження. Мікромережі мають велике майбутнє. США оцінили, що мікромережі на базі переважно СФЕС можуть забезпечити до 40 відсотків електричної енергії від загальних обсягів її генерації. Для того, щоб досягти високого рівня рентабельності застосування мікромереж, в акумуляторах-накопичувачах, необхідно зберігати багато енергії та потужності. Складнощі тут залежатимуть від обсягів зберігання енергії впродовж денного й нічного часу. Влада має встановити рівень оплати енергії, накопиченої в акумуляторах-накопичувачах.

За врахування подовження терміну роботи АЕС значна частина їх зможе експлуатуватись впродовж ще не менш як 20 років. Нині середньорічний КВВП АЕС становить 0,729 і за нинішньої ситуації в ОЕС України він неухильно зменшується. У світовій практиці найвищий середньорічний КВВП на АЕС становить 0,95. За досягнення такого КВВП обсяги електрики, виробленої АЕС в Україні, зросли б із минулорічних 163,3 млрд. кВт-год. до 212,8 млрд. кВт-год. (на 30 відсотків). Це значно зменшило б собівартість електрики та необхідність генерації її на ТЕС/ТЕЦ. Однак для цього ОЕС України не має в своєму розпорядженні достатньої маневрової потужності. У години «нічного провалу» в дні максиму зимового навантаження надлишок генерації електрики в ОЕС досягав 8 ГВт, при цьому фінансові втрати впродовж доби були надзвичайно великі і досягали півмільйона гривень. Для запобігання цим втратам Міненерговугілля і ПАТ «Укргідроенерго» нині заявляють про необхідність створення додаткової маневрової потужності шляхом будівництва Канівської ГАЕС потужністю 1 ГВт. У Плані КМУ для її будівництва передбачено залучення коштів міжнародних фінансових організацій.

Відомо, що це вже другий, повторний, демарш владних структур щодо спорудження Канівської ГАЕС. Перший відбувся в 1999 році. Тоді місцеві активісти за підтримки екологічних організацій із Києва, Черкас і США змогли під час громадських слухань аргументовано відхилити пропозиції влади щодо включення цієї ГАЕС у державні плани будівництва і виселення жителів із території, запланованої для будівництва ГАЕС. Нині громадські слухання з цього приводу ще не проводились, а Планом КМУ вони навіть не передбачені. З огляду на характер рельєфу і геологічні умови спорудження в Україні потужних ГАЕС для регулювання навантаження, ОЕС є економічно надто дорогим і неефективним довгобудом та непотрібним архаїзмом. ЄС для будівництва високоефективних ГАЕС гігаватної потужності планують використати високогірні території в Альпах і в Норвегії, де кращі геологічні умови, більші обсяги водостоків та не потрібно нікого переселяти.

Великих втрат зазнала офіційна і галузева наука. В Міненерго було ліквідовано низку інститутів та галузеві інноваційний та інвестиційний фонди. Без відновлення цих фондів Україна модернізації своєї ОЕС здійснити не зможе! До того ж Міненерговугілля має взяти під свій контроль усі питання щодо організації проектування, фінансування й спорудження промислових ВЕС і СФЕС та освоєння серійного вітчизняного виробництва ВЕУ та ФЕП із арсеніду галію.

У 1994-му інститути Міненерго брали участь у розробці «Державної енергетичної програми України до 2010 року». Одним із заходів, украй важливих для поліпшення роботи ОЕС України, була пропозиція ДНДІ НЕЕ про створення споживача-регулятора у вигляді потужного парку теплонасосних станцій (ТНС), які б розвантажували ОЕС переважно в години «нічного провалу» та в періоди часу, коли в ній з'являється тимчасовий надлишок потужності. Через ліквідацію вище згаданих фондів Міненерго та за відсутності фінансування заходів Програми бюджетними коштами це завдання зі спорудження ТНС не виконувалось. Пропонувалося створити в Києві парк ТНС загальною тепловою потужністю 250 МВт, який би за рік економив природного газу обсягом приблизно 700 млн. м. куб. Теплові насосні станції у Вінниці газу за рік мали б економити майже 200 млн. м. куб, а в Тернополі — 50 млн. м. куб.

З огляду на великий дефіцит власних коштів за нинішньої вкрай важкої для України ситуації значного розвантаження ОЕС можна досягати шляхом масштабного впровадження систем індукційного нагріву як споживачів-регуляторів. Питомі капітальні витрати на спорудження і використання цих систем теплопостачання в 9 разів менші від фінансових затрат на європейські ТНС і в 3—4 рази менші від затрат на китайські ТНС. Отже, є можливість достатньо інтенсивно і швидко монтувати їх на наявних міських котельнях і в районних бойлерних пунктах.

Більш ефективно проблему регулювання навантаження ОЕС України можна розв'язати, якщо в додаток до ТНС і систем індукційного нагріву на всіх ТЕС/ТЕЦ, ГЕС/ГАЕС, ВЕС, СФЕС у міських котельнях і бойлерних, у цехах підприємств, у супермаркетах, у спортивних залах, на стадіонах, вокзалах, у готелях, лікарнях, школах та інших навчальних закладах буде встановлено достатню кількість сучасних акумуляторів-накопичувачів. Щодо цього доцільно також перевести всі газокомпресорні станції (ГКС) на електричний привід та встановити на них акумулятори-накопичувачі, зарядка яких відбуватиметься переважно в години «нічного провалу». Завдяки цьому здійснюватиметься не тільки розвантаження ОЕС, а й значне скорочення обсягів споживання дорогого природного газу на ГКС. Широкомасштабне застосування акумуляторів-накопичувачів на ТЕС/ТЕЦ дасть змогу значно вирівнювати нинішнє різко перемінне навантаження їх блоків, водночас відпаде ще й потреба в «гарячому резерві», що дасть можливість економити приблизно 10 відсотків вугілля, а на зекономлені кошти придбати акумулятори-накопичувачі. Фінансово вигідним буде придбання зазначених накопичувачів усіма іншими вище згаданими об'єктами, бо з мереж вони зможуть відбирати «дешеву» електрику в години «нічного провалу», а витрачати її будуть переважно в години «піку» та «напівпіку» навантаження ОЕС. Дуже важливим аргументом стосовно доцільності заміни ГАЕС акумуляторами-накопичувачами є те, що коефіцієнт перетворення в акумуляторів становить 0,9—0,96, а в ГАЕС — 0,72 і тому є значно гіршим.

За даними ОЕС України, дефіцит її маневрової потужності в 2013 році становив 3 ГВт, нині він збільшився, але це збільшення не перевищує 4 ГВт. Отже, за середньої потужності акумулятора-накопичувача 2 МВт їх в ОЕС України потрібно встановити майже 2000 комплектів. У нашій країні тільки великих підприємств налічується понад 2000 і, як зазначалося вище, більшість їх зацікавлені й фінансово спроможні купити сучасні блоки безперебійного живлення електрикою потрібної потужності. При цьому відпаде потреба у спорудженні не тільки Канівської ГАЕС, яке може тривати понад 10 років і завдати країні та населенню значних фінансових, моральних та інших збитків. ***Отже, усе це переконливо свідчить, що проблему дефіциту маневрової потужності в ОЕС України розв'язати можна досить швидко, без іноземних позик, без витрат бюджетних коштів, без нищення пам'яток на Канівських горах і без переселення жителів с. Бучак.***

Донедавна альтернативою для ГАЕС на світовому рівні активно розглядалась можливість спорудження пневмоакумулюючих електричних станцій (ПАЕС). У ФРН з 1978 року поблизу м. Гунторф в комплексі з ГТУ потужністю 60 МВт успішно працює ПАЕС, електрична потужність якої становила спочатку 290 МВт, а з 2006-го потужність ПАЕС збільшено до 321 МВт. ГТУ працює на природному газі і теплові скиди її запобігають зниженню потужності ПАЕС. Крім того, до ТП ПАЕС приєднано парк ВЕУ потужністю приблизно 40 МВт. Повітря для роботи ПАЕС закачується в 2 каверни об'ємом по 150 000 м. куб., які вимито в соляних пластах на глибині 450 метрів від поверхні ґрунту. Тиск повітря в кавернах підтримується в інтервалі 50—70 бар. Максимальні питомі витрати на спорудження ПАЕС оцінюються в 500 євро/кВт, мінімальні — в 200 євро/кВт, тоді як для спорудження Канівської ГАЕС планується витрачати майже 2000 євро/кВт. Для будівництва ПАЕС в Україні найбільш перспективною є зупинена соляна шахта поблизу м. Калуша, в околиці якого є ТЕЦ потужністю 200 МВт та значні ресурси геотермальних вод, використання яких замінить ГТУ на природному газі. Наявність тут готових соляних каверн, ТЕЦ, ресурсів геотермального тепла і фахівців потрібного профілю дасть змогу доволі швидко спорудити ПАЕС потужністю 3—4 МВт і зменшити до 200 євро/кВт питомі витрати коштів. Побудувати ПАЕС в Калуші мав намір інвестор із ФРН. За досвідом ФРН і США на ефективні ПАЕС можна переобладнати також недіючі газо- і нафтопроводи. З огляду на це, варто оцінити можливості 400-кілометрового нафтопроводу Одеса—Броди, який укомплектований ще й турбодетандерами і газокомпресорним обладнанням.

ОЕС України не має належних знань і досвіду для розв'язання проблеми дефіциту маневрової потужності за вище наведеними варіантами практики зарубіжних країн. Усі варіанти заслуговують на увагу і перевірку ефективності їх роботи. Необхідно буде розробити і реалізувати «Державну програму модернізації ОЕС України до 2030 року».

Борис КОРОБКО,
к.т.н., академік УАН;

Леонід ШМОРГУН,
д.е.н., професор, голова відділення «Стратегічного розвитку України» Української академії наук, академік;

Віктор КУНІЦИН,
директор Інституту інноваційних технологій УАН, член-кореспондент УАН.

Брусилов Ковеля не взяв, зате вступив до Червоної армії

У Волинському краєзнавчому музеї відбулася презентація третього тому науково-популярної книжки «Воєнна історія Волині: історичні нариси».

Коли прорив перейменували

Презентація нового видання збіглася із 100-річчям Луцького (Брусиловського) прориву — однієї з найвідоміших операцій Першої світової війни. Не випадково автори книжки — відомі дослідники минувшини нашого краю доктор історичних наук Олександр Дем'янюк та директор Волинського регіонального музею українського війська та військової техніки Ігор Пасюк — левову частку свого дослідження присвятили протистоянню двох великих союзів європейських держав — Антанти (Росія, Велика Британія, Франція) та Троїстого союзу (Німеччина, Австро-Угорщина, Італія), що стало причиною тієї війни.

У третьому томі «Воєнної історії Волині» йдеться про події від початку війни, коли наш край ще входив до Російської імперії, і до 1923 року, коли Волинь відійшла до Речі Посполитої.

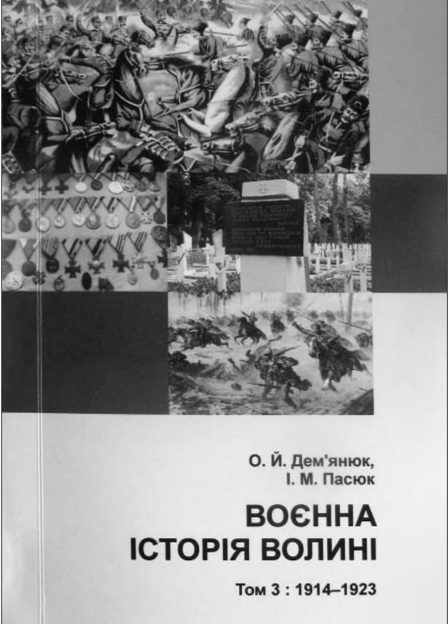
Тут є докладна інформація про розміщення на території Волинської губернії напередодні війни угрупувань російських військ (чотири піхотні та чотири кавалерійські дивізії), про стратегічні плани воюючих сторін, перебіг мобілізації на Волині. Також аналізується робота органів влади, специфіка евакуації населення з прифронтових територій.

Упродовж серпня 1915 року фактично вся Волинь (у нинішніх її географічних межах), включно з найбільшими містами — Луцьк, Ковель, Володимир-Волинський, була окупована.

Директор Маневицького краєзнавчого музею Петро Хомич відзначив на презентації, що Луцька (Брусиловська) наступальна операція була успішною лише на початку, а загалом завершилася невдачею, бо виконати головне завдання — взяти Ковель — Брусилову не вдалося. А в кровопролитних боях загинула майже вся російська імператорська гвардія. Підняття престижу Брусилова як полководця історик пов'язує з тим, що останній 1920 року вступив до Червоної армії, а там уміли створювати героїв. До речі, саме після цього Луцький прорив стали називати Брусиловським.

Літо 1915 р. Луцьк. Прощання із дзвонами Свято-Троїцького собору перед евакуацією їх у тил (фото з фондів Волинського краєзнавчого музею).

Книжка «Воєнна історія Волині», том 3-й.

У книжці наводяться дані втрат армій на території Волині. З серпня 1915 року по грудень 1917-го тут загалом загинуло 350 тисяч солдатів, офіцерів, генералів. Багато з них українців, які становили третину особового складу Південно-Західного фронту. Найбільших втрат російські війська та їх противники зазнали саме влітку 1916 року. Активні бої припинилися лиш у листопаді 1916-го. Розпочалася окопна війна. Фронт остаточно розпався в січні-лютому 1918 року.

Війна породила війну

Тогочасні події на Волині, на думку професора Східноєвропейського університету імені Лесі Українки голови обласної організації Національної спілки краєзнавців Геннадія Бондаренка, відіграли значну роль у європейській історії. Саме тут здобували військовий досвід майбутній керівник незалежної Польщі Юзеф Пілсудський і президент Фінляндії Карл Маннергейм, на Волині пройшли загартування майбутні лідери білої гвардії Денікін, Краснов, Каледін, дістав поранення Василь Чапаєв. На Волині, біля села Угли, воював також останній гетьман України Павло Скоропадський.

— Оскільки Перша світова війна залишила надто багато невирішених геополітичних питань, то Друга світова стала ніби її продовженням, але в масштабнішому виразі, — вважає вчений. — Прикро, що події Другої світової війни ніби затьмарили жорстокі протистояння Першої світової, відсунули їх на другий план. Бої 1914—1917 років почали забуватися навіть на Волині, де вони були найбільш кривавими. Ця книга дасть змогу нам повернутися до несправедливо забутих сторінок історії.

Вивчаючи перебіг Першої світової війни, ішлося на презентації, потрібно максимально використовувати не лише вже зафіксовані факти, а й спогади родичів учасників тих подій, сімейні архіви. І треба поспішати, бо час невблаганний і до них.

Великий інтерес викликають подані у третьому томі маловідомі факти про використання під час Першої світової війни авіації, хімічної зброї. Тут є чимало фотографій тих часів, вміщено іменний та географічний покажчик.

У планах авторів підготувати також четвертий і п'ятий томи «Воєнної історії Волині». Таких видань не має жодна область України.

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

ІСТОРІЯ

Минуле згадували задля майбутнього

У місті Гадяч, що на Полтавщині, відбулася міжнародна конференція, присвячена перспективам утворення Балтійсько-Чорноморської конфедерації держав. У ній взяли участь представники влади та громадськості, політики, науковці, дипломати з України, Польщі й Литви. Зініціювали цей форум фундатори громадської організації «Балтійсько-Чорноморська конфедерація».

Місце проведення обрали не випадково. Адже саме в польовому таборі нашого козацького війська під Гадячем у вересні 1658 року була підписана відома угода між Гетьманщиною та Річчю Посполитою. Остання мала трансформуватися у триєдину федерацію рівноправних державних утворень — України (Великого князівства Руського), Великого князівства Литовського та Польщі. На жаль, амбіції тодішньої політичної еліти завадили реалізації Гадяцької унії. Усі згадані держави пізніше стали об'єктами загарбницьких устремлінь Московії. Наслідки відчуваємо й досі...

Однак старі помилки, на переконання учасників конференції, не повинні повторюватися. Голова згаданої ГО Вадим Марюхно передав повпредам місцевої громади повну копію Гадяцької угоди, оригінал якої зберігається у Варшаві. На його думку, вона має стати «платформою» для створення нового міжнародного конфедеративного об'єднання. Причому не декларативного, а реального, дієвого, передовсім у сферах безпеки та оборони. Власне, такого, що буде ефективно протидіяти зазіханням того самого агресора на чужі території. Пан Марюхно вважає, що громадянське суспільство, представники «народної дипломатії» Балтійсько-Чорноморських держав мусять підштовхувати свої новітні політичні еліти до єднання. З ним погоджувалися й інші промовці, наголошуючи на необхідності пришвидшення руху по цьому шляху. Водночас вони вбачали глибоку символіку в тому, що на міжнародній конференції свої заслужені нагороди отримали учасники АТО, котрі захищають від терористів і загарбників не лише Україну — всю цивілізовану Європу. Учасники форуму відвідали також село Червоний Кут, поблизу Гадяча. Саме там восени минулого року за ініціативою педагога і краєзнавця Олександра Зозулі відкрито пам'ятний знак на честь підписаного понад 350 літ тому договору, що має працювати на майбутнє.

У роботі конференції взяла участь народний депутат України Оксана Юринець.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.

На місце падіння найбільшого в Європі метеорита запрошують туристів

Неподалік села Княгиня, в урочищі Чорні Млаки, яке розташоване на території Ужанського національного природного парку (НПП), що на Закарпатті, відзначили 150-річчя падіння найбільшого в Європі метеорита «Княгиня». Гість із космосу «завітав» у Карпати 9 червня 1866 року.

Тепер тут Ужанський НПП встановив туристичні покажчики, постамент, стенд з інформацією **(на знімку)**, а також альтанки для відпочинку. Працівники нацпарку своїми силами вирівняли лісову дорогу, що веде від села до Чорних Млак. Якщо раніше сюди пробивалися тільки військові всюдиходи, то зараз до місця падіння метеориту може проїхати й легковий позашляховик.

Участь у заході взяли голова ОДА Геннадій Москаль, керівництво Великоберезнянського району, Ужанського НПП, а також делегації із Польщі, Угорщини та Словаччини.

— Мова йде про новий туристичний маршрут на Закарпатті, — зазначив Г. Москаль. — Падіння найбільшого метеорита в Європі — це подія планетарного масштабу, яка 150 років тому викликала величезний інтерес. Кажуть, у Чорні Млаки приїжджав навіть Жуль Верн. Закарпаттю гріх не скористатися цією туристичною «родзинкою», яка може привабити чимало людей з різних куточків світу.

Василь НИТКА.
Великоберезнянський район
Закарпатської області.
Фото надане прес-службою ОДА.

ДОВІДКОВО

Метеорит пролетів вогняною кулею над містами Липтовський Микулаш, Шариш, Земплин, Пряшів (нинішня Словаччина) і розірвався біля села Княгиня на висоті 40 км. Величезну територію засіяв кам'яний «дощ». У перші дні було виявлено понад 60 уламків (загалом їх упало 1200). Найбільший на схилі гори Стінка знайшов селянин Василь Крив'яник. Під час сінокосу чоловік відкопав камінь вагою 279 кг 766 г, що розколовся на два великі шматки. Про знахідку довідався лісничий Антон Покорний, який за пару волів купив цей уламок і перепродав Імператорському музею у Відні, де метеорит перебуває і нині. За даними Віденського історико-природничого музею, загальна маса всіх уламків метеорита, що зберігаються в 115 історичних та природничих музеях світу, становить 500 кг.

12 липня в столичному Центрі імені Курбаса відбудеться прем'єрна вистава нового незалежного театру «Чорний промінь» («Самогубство самоти» за п'єсою Неди Нежданої у постановці режисера Юрія Кочевенка)

Цього тижня минуло 395 років від дня народження Жана де ЛАФОНТЕНА (1621—1695), славетного французького письменника-байкаря

Він іде

***Сергій Іванович Єфремов** (на знімку), засновник Київського академічного муніципального театру ляльок і його незмінний (протягом 33 літ!) художній керівник, залишає свій театр. З цієї нагоди 12 липня о 16.00 в театрі відбудуться урочисті проводи. Зрозуміло, що має місце закономірна зміна поколінь. Однак це не робить прощання легшим. Хіба усвідомлення того, що встиг зробити Сергій Іванович, розвіює мій смуток.*

Я вдячна долі, яка подарувала мені знайомство з цією чудовою людиною і талановитим майстром сцени. Сталося це наприкінці 1970-х. Різниця в нашому віці була не така й велика, але він одразу став для мене Гуру, Вчителем. Його життєвий і мистецький досвід набагато випереджав мій. Але він ставився до мене як до рівної, запрошував на вистави, прислухався до суджень.

Він, як і я, із Чернівців. Хоч народився у Підмосков'ї, але прожив там недовго. Разом із батьками восьмирічним потрапив Сергій у це гарне українське місто, вчився у школі, у культосвітньому училищі. Отже, ходили ми по одних вулицях.

Вже у школі він зібрав свій перший ляльковий гурток. А потім у міській бібліотеці створив самодіяльний театр ляльок.

Познайомились ми у Києві. Тоді Єфремов керував лабораторією акторів і режисерів лялькового театру. Взяв під своє крило і мене, молодого театрознавця. І цим визначив багато що в моїй професії.

В тій лабораторії панувала вільна, розкута атмосфера, а керівники — Сергій Іванович і Елеонора Миколаївна — були не метрами, а доброзичливими старшими товаришами. Вони поїли нас своїми знаменитими чаями, і за їхнім гостинним столом ми годинами розмовляли про свій улюблений театр ляльок.

Згодом я раділа з успіхів Леоніда Попова, молодого режисера Хмельницького театру ляльок. А першим режисером цього театру був Сергій Іванович. Саме він поставив театр на рейки, дав йому розбіг, створив підгрунтя для зростання своїх спадкоємців — Леоніда Попова і Сергія Брижаня, нині шанованих митців.

Потрапив Єфремов до столиці не одразу, до того працював у Донецькому та Одеському театрах ляльок. Та найбільше визнання здобув у Києві. І у найстарішому Київському державному академічному театрі ляльок. І у наймолодшому, створеному власними силами. Я бачила, як він будував свій театр — нині уславлений муніципальний. Від першої цеглинки. Не маючи приміщення, збираючи потроху тих, хто сповідував спільні з ним цінності. Він міг бути сміливим, навіть відчайдушним. І за ним потягнулися кращі актори.

Єфремов вважав, що театру ляльок підвладне все. Так поряд із дитячими виставами — чарівними «День Кутясика и Кутилки», милими «Букою» та «Жил-был Зайка» — з'явилися інші, звернені до змішаної чи й дорослої аудиторії. Це зворушливий «Добрий Хортон», «Сонячний промінь» з геніальною Елеонорою Смирновою в головній ролі, «Маленький принц», «Український вертеп», «Російська сіль», «Ворон». Нарешті, трагічна вистава про голокост «Все буде гаразд», театральна фантазія за щоденниками Януша Корчака, незабутня моновистава Шарля Фоєрберга. Єфремов був одним із її натхненників і авторів тексту.

Щоб підготувати глядача до такого театру, Єфремов створив спеціальну програму, де сам розповідав про різні види ляльок. У цій виставі він був блискучим актором і показував її скрізь, навіть у Національній академії наук.

Він спокійно і гідно будував свій світ. Один із законодавців, він був еволюціоністом, стійко і впевнено йшов уперед, досягав мети без метушні та гасел. Його світ упізнаваний, цілісний. То була вишуканість, елегантність, інтелігентність. Були і пошуки, і прориви — такі викінчені, що майже одразу ставали класикою.

Згадаю й про особливе ставлення Сергія Івановича до історичної пам'яті. Він неодноразово приходив до Музею театрального, музичного та кіномистецтва України, де я тоді працювала. Дарував неоціненні експонати: скриньку та ляльок з уславленої вистави «Український вертеп», знімки, рецензії, відеозаписи. Таке розуміння місця музею, бажання зберегти краще для нащадків притаманні далеко не кожному митцю.

Вважаю Єфремова справжнім патріотом. Його вистави гідно представляли вітчизняне мистецтво на міжнародних фестивалях, його запрошували ставити твори наших драматургів за кордоном.

Інтелігентний, доброзичливий, чутливий, талановитий, — таким бачу Сергія Івановича Єфремова, народного артиста України, почесного президента Українського центру Міжнародної Спілки театрів ляльок UNIMA-Україна. Шлях Сергія Івановича достойний і світлий. Ще не завершений. Будемо спілкуватися, слухати його порад, разом продумувати нові проекти. Здоров'я вам і многая літа.

**Щиро ваша
Галина ПАВЛЕНКО.**

Фото з архіву Сергія Єфремова.

Пісні ціпок не завада

У Вінниці на сцені обласної філармонії «Плеяда» виконували народні пісні й танці — 47 фольклорно-етнографічних колективів, 18 індивідуальних виконавців із дев'яти областей країни взяли участь у Всеукраїнському фестивалі автентичних гуртів Гната Танцюри.

— Ми вже думали не показуватися цього разу на люди, — каже керівник народного колективу села Тернівка Крижопільського району 75-річна Ольга Десяк. — А таки поїхали. Бачимо, а тут є такі, що на палиці спираються. Порівняно з ними ми ще молоді. Хоча ціпок співу не завада.

Бабусі з Тернівки потішили глядачів народною піснею про п'яницю. Кажуть, вибрали її, щоб людей трохи розсмішити, бо нині журби багато. А чим її розігнати, як не веселою піснею? На грудях у пані Ольги Золота Зірка Героя Соціалістичної Праці. Нагородили за високі врожаї кукурудзи у далекому 1960-му. Ольга Федорівна тоді працювала ланковою.

— Ми й на полі співали, і коли йшли на роботу чи поверталися додому, — каже співрозмовниця. — Бувало, сапаємо, стомимося. Я кажу до дівчат: «Покидайте сапи, гайда до гурту». Як затягнемо пісню — одна другої веселіша!.. Десять хвилин поспівали — і далі кукурудзу сапати. Нинішня молодь мене не зрозуміє. Та нехай хоча б знають, як воно було.

Сільський художній колектив Ольга Десяк очолила у 20 років, коли була ланковою. Відтоді й керує, і сама не припиняє співати.

— Старість пісні боїться, — каже вона. — Ми це зрозуміли, от і відганяємо її співом. Репетиції чекаємо як свята. В гурті так добре...

На майданчику біля «Плеяди» всі місця для паркування були зайняті переважно автобусами, які привезли аматорів на фестиваль. Духовий оркестр з райцентру Чечельник репетицію розпочав уже на виході з автобуса. Поруч розспівувалися самодіяльні артисти з Піщанки. У фойє бриніли струни кобз — то музиканти із села Горбанівка Вінницького району. Перед виходом на сцену про свій колектив «Черемшина» з Піщанки охоче розповідала його керівник Валентина Соловей.

— Не фотографуйте когось окремо, бо ображатимуться, зробіть колективний знімок, — просить керівник відділу культури Оратівського району Олександра Пушкар. — Наш колектив має назву «Марічка». Він із села Животівка. Виступав і на столичній сцені. Керує ансамблем Марія Жук. Вони без пісні, як жайворонок без неба, — не проживуть.

У колективі «Етномайстерня «Коло» — поповнення. Це Вікторія Ніколаєва, котра перебралася до Вінниці з Донецька разом із Донецьким національним університетом. Виступає з вінничанками Юлією Васюк, Наталією Сентемон, Інною Єрмаковою. У колективі беруть участь і їхні малі діти.

Так само малі артисти виходили на сцену в ансамблі «Чопова криниця» з Гущинців Калинівського району та села Гончарівка Літинського району.

Директор обласного департаменту культури Станіслав Городинський каже:

— Народна пісня — неоцінений скарб, а ці люди його зберігають і передають молодому поколінню. Дуже важливо дати їм можливість показати себе. З цією метою започаткували фестиваль у пам'ять про видатного збирача народних пісень Гната Танцюру. Це дійство підтримує обласна влада, департамент культури, обласний Центр народної творчості. У Вінниці воно завершилося гала-концертом кращих колективів.

Після двох днів виступів на обласній сцені низка колективів прибула на малу батьківщину Гната Танцюри — у райцентр Гайсин. Там відбувся пісенний марш-парад на центральній вулиці міста. Вражаюче дійство! У міському парку культури на відкритій сцені фольклорні гурти Гайсинського району виконували пісні, зібрані їхнім талановитим земляком Гнатом Танцюрою. Так відзначили 115-ту річницю з дня народження земляка.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото автора.

Герой Соціалістичної Праці Ольга Десяк** (у центрі) **понад 50 років керує художнім колективом у рідному селі Тернівка** (ліворуч **— заслужений артист України, керівник обласного департаменту культури Станіслав Городинський;** праворуч **— депутат облради, працівник обласного Центру народної творчості Жанна Дмитренко).

Дитяча група гурту «Етномайстерня «Коло».

ДОВІДКА

Фестиваль у пам'ять про Гната Танцюру започатковано 2001-го до 100-річчя фольклориста, етнографа, краєзнавця, митця. Проводять його у Вінниці, у Зятківцях Гайсинського району та в самому Гайсині раз на п'ять років.

Гнат Танцюра народився 10 червня 1901-го у селі Зятківці тоді Кам'янець-Подільської губернії. Зібрав понад 2500 українських пісень (із мелодіями). Автор друкованих праць: «Жіноча доля в народних піснях» (1930), «Записки збирача фольклору», «Цвіте калинонька», «Пісні Явдохи Зуїхи» (1965), де подано 925 найкращих зразків із репертуару співачки. Його рукописні праці — «Історія с. Зятківці», «Весілля в с. Зятківцях» та інші — зберігаються у фондах Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії НАН України. Не стало митця 12 листопада 1962 року.

За Давида Бурлюка — премія Максиміліана Волошина

Відомого журналіста і поета, власного кореспондента газети «Урядовий кур'єр» у Сумській області Олександра Вертіля нагороджено Всеукраїнською літературною премією імені Максиміліана Волошина. Відзнаки його удостоєно за переклади з російської на українську віршів основоположника футуризму Давида Бурлюка. До книги «Тонкофінгерпринт. Поети брати Бурлюки», що вийшла друком у столичному видавництві «Ярославів вал», увійшли також твори Миколи Бурлюка, котрий, як і Давид, відзначався оригінальним стилем. Перед цим О. Вертіль видав у Сумах книгу перекладів «Світило Бурлюка зійшло». Раніше українською Бурлюка ніхто не перекладав, тож завдяки сумчанину вірші відомого майстра слова читають і вивчають на Батьківщині.

Д. Бурлюк народився на Сумщині. Він товаришував із М. Волошиним, котрий виступив на захист поета-футуриста, коли той зазнав переслідувань радянських ідеологів. Тому нагородження премією імені Максиміліана Волошина за переклади творів Давида Бурлюка О. Вертіль вважає символічним: так багато переплелося у цій події, що сталася напередодні Дня журналіста. Премію заснували у березні 2016 року, а перших її лауреатів вшанували наприкінці травня у «золотій» залі Одеського державного літературного музею.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

Київський період Малевича: оприлюднено невідомий досі архів

СУЧАСНІ ВІДКРИТТЯ

Ще донедавна феномен Казимира Малевича, основоположника супрематизму, якого мистецтвознавці називають Леонардом XX століття, художником, що не бажав «бути вторинним поруч із генієм природи, а творив власні правила гри, генерував концепти, смисли без обмежень», був відомий у світі як «російський авангард». Українські акценти у творчості автора «Чорного квадрата», який народився в Україні, тут виріс і навчався, а згодом викладав студентам, нещодавно розставили арт-проекти «Казимир Малевич: таємниця моєї любові» та «Малевич+», презентовані в Мистецькому Арсеналі, а тепер ще й ошатне видання «Казимир Малевич. Київський період 1928-1930» (об'ємом 330 сторінок), що вийшло друком у видавництві «РОДОВІД».

Поштовхом для підготовки книги (керівник проекту Лідія Лихач, загальна редакція, укладання Тетяни Філевської) стала сенсаційна знахідка -родина українського художника Мар'яна Кропивницького, який наприкінці 1920-х був особистим асистентом Малевича у Київському художньому інституті і записував слідом за митцем усе: лекції, доповіді, виступи, передала його архів дослідникам. Сталося це наприкінці минулого року, коли мистецтвознавці, філософи, художники у рамках проекту «Київські лекції Малевича», присвяченого сторіччю супрематизму, здійснили їх реконструкцію у стінах Національної академії образотворчого мистецтва та архітектури. Лекторій з дев'яти частин збирав велику аудиторію, серед слухачів були і родичі Кропивницького. Після лекції вони підійшли до Тетяни Філевської, одного з ініціаторів проекту, і повідомили про наявність у них не відомих раніше матеріалів про київський період Малевича.

Дослідникам творчості художника-авангардиста, які зверталися до Кропивницького ще у 1970-1980-х роках, він розповідав, що секретарював на засіданнях в КХІ, вів протоколи, потім із рукописної чернетки готував текст до передруку, але чернетки залишалися у нього разом із секретарською копією протоколів. Втім архів свій не відкривав, з яких причин, можна лише здогадуватися. У 1930-х, коли змінився ідеологічний і мистецький курс інституту, і формальне мистецтво більше не належало до його пріоритетів, з КХІ були звільнені не лише ректор Врона, а й Малевич, Крамаренко, Кропивницький. У середині тих же 70-х минулого століття, як пригадував московський літературознавець Олександр Парнис, він запропонував Кропивницькому ознайомитися з текстом Малевича 1919 року, натомість той дав йому один із протоколів засідань у КХІ. Згодом Парнис запропонув цей обмін так і залишити, але Кропивницький наполіг на поверненні протоколу. У щоденнику він записав: «...це ж частина моєї історії». А тепер і частина історії українського мистецтва.

— Серед усіх художників авангарду творчість Малевича досліджено чи не найкраще, — зазначає Тетяна Філевська. — Величезний творчий і теоретичний спадок митця, який дійшов до нашого часу, майже весь опрацьовано, опубліковано і вивчено. На тлі добре відомих його курського, московського, вітебського, ленінградського періодів залишалося багато нез'ясованого у київському періоді 1928-1930 років.

Директор видавництва «РОДОВІД» Лідія Лихач (перша ліворуч) **під час презентації видання у столичній книгарні «Є».**

Не було навіть точно відомо, коли професор Малевич почав лекції у КХІ, коли інститут схвалив і затвердив його ідею дослідного кабінету, де митець «лікував студентів від реалізму і кольоростраху». І які картини та скільки він показував на останній у своєму житті персональній виставці 1930 року, що пройшла у Київській картинній галереї (нині — Національний музей російського мистецтва).

— Найповніша збірка матеріалів про зв'язки Малевича з Україною вийшла друком у 2006 році, — продовжує Тетяна Філевська. — Її упорядник, мистецтвознавець Дмитро Горбачов, уперше спробував поєднати документальні свідчення і матеріали досліджень. Чимало місця цій темі відведено у дослідженнях Ірини Вакар, Мирослави Мудрак, Жана Клода Маркаде. Проте у них, як і в інших, дуже скромно окреслено присутність Малевича на художній та освітній сцені Києва. Одна з причин — брак матеріалів, адже до 2015-го були відомі лише кілька листів, спогадів, документів, згадок у пресі та цикл статей, надрукованих протягом 1928-1930 рр. у журналах «Нова генерація» (Харків) і «Авангард-альманах» (Київ). На підставі цих скупих відомостей і писалася історія.

— Корпус нових матеріалів, які стосуються Казимира Малевича і його київського періоду, — зазначає дослідниця, — складається з більш як 70 машинописних аркушів і кількох рукописних. Це сім протоколів засідань у Київському художньому інституті за участі Малевича, його план дослідного кабінету, доповідь для студентів, тези його виступу, законспектовані Кропивницьким, та п'ять раніше не друкованих статей художника — подекуди в машинописах є рукописні правки і примітки. Раніше їх вивчали лише власники архіву.

— У книзі вперше зібрано всі відомі матеріали, які стосуються київського періоду Малевича 1928-1930 років: документи, публікації (статті з «Нової генерації» й «Авангард-альманаху» та архіву Кропивницького), листи, ескізи, а також спогади сучасників про роботу художника у Києві, його зв'язки з українськими художниками та письменниками, — підкреслює директор видавництва «РОДОВІД» Лідія Лихач.

Є тут і рідкісні фотографії художника та його дружини Наталії Малевич, Мар'яна Кропивницького з випускниками та викладачами підготовчих курсів (1930), ректора, професури і студентів поліграфічного факультету КХІ (перший випуск, 1924-1928), митців з оточення Казимира Севериновича: основоположника монументального мистецтва Михайла Бойчука, графіка Олександра Богомазова, художника і педагога Лева Крамаренка, живописця Володимира Юнга та інших.

Одне із найсуперечливіших питань, відповідь на яке шукали дослідники, — перелік робіт, що виставлялися в київській галереї. Свого каталогу у Києві не зробили. З Москви передали брошури із статтею Олексія Федорова-Давидова, яку надрукували до виставки в Третьяковській галереї, що передувала київській. Тож до розділу, присвяченому персональній виставці 1930 року, увійшли репродукції тільки тих картин, про які точно відомо, що вони були в експозиції. Серед цих творів — «Селянка», «Дівчата в полі», «Жниця», «Яблуня в цвіту», «Синій портрет». Виставляли тоді і класичні тепер роботи майстра «Чорний квадрат», «Чорне коло» і «Чорний хрест». Ініціатива проведення виставки належала Крамаренкові, точна дата її відкриття невідома. У листах фігурують кілька дат, але документально відкриття не зафіксовано. Точна дата закриття — 1 липня, а не 5 червня, як спершу планувалося, адже виставка мала неабиякий успіх серед глядачів і у пресі. Писали, що її відвідують численні групи, а щодня в галереї буває тисяча відвідувачів.

Архів Кропивницького свідчить, що Малевич з головою поринув у навчальний процес КХІ (куди він приїхав на запрошення ректора Івана Врони і наркома освіти Миколи Скрипника), питання реформування художньої освіти, кіноосвіти, загалом художнє життя України. В цей час він готував до друку низку нових статей, активно співпрацював з митцями Києва і Харкова.

Опрацювання та вивчення архіву Кропивницького, без сумніву, відкриє нові сторінки в біографії великого художника, для якого Україна й Київ, навколишні мальовничі села з їх базарами і ярмарками, весіллями «на котрих княгині з дружками були якимсь барвистим візерунчастим народом», стали невичерпним джерелом творчості й натхнення.

Світлана ЧОРНА.
Фото надане автором.

ДОВІДКОВО

Казимир Малевич народився у Києві у 1879 році, його батько — поляк, директор цукрових заводів, мати — українка, з Полтавщини. Хрестили майбутнього художника у київському костелі св. Олександра. Малевич любив українське село і українську пісню, мав гарний голос. За словами його друзів, наулюбленішою піснею авангардиста була «Гуде вітер вельми в полі...» Він часто жартома писав змішаною російською і українською, що свідчило про добре знання останньої. Мріяв після перебування у Ленінграді повернутися до Києва, де прожив свої перші 17 років. Світове визнання прийшло у 1927 р., коли він зі своєю виставкою відвідав Варшаву, Берлін і Мюнхен. Єдиний із художників, що, як писав французький історик мистецтва Жан Клод Маркаде, «показав трагічне становище українських селян під час злочинної колективізації».

Відобразив Голомор 1932-1933 рр., зобразивши три фігури, на обличчях яких намалював серп і молот, хрест і труну. В Україні творів художника небагато. У Києві, за словами мистецтвознавця Дмитра Горбачова, у приватній колекції зберігається останній автопортрет Малевича з бородою — після катувань в ленінградських катівнях НКВД він тяжко хворів і вже не мав сил навіть поголитися.

Дружину Пікассо вшанували у Ніжині

125-річчя від дня народження ніжинки видатної балерини Ольги Хохлової відзначили у Ніжині — у міській центральній бібліотеці представлено книгу «Ольга Хохлова: всесвітньо відома ніжинка, маловідома на Батьківщині». Колектив авторів досліджив життя балерини, котра стала дружиною знаменитого художника Пабло Пікассо. Також у відділі «Поштова станція» Ніжинського краєзнавчого музею ім. Івана Спаського відкрито виставку. А біля Хресто-Воздвиженської церкви, де було хрещено Ольгу Хохлову, встановлено меморіальну дошку. У Ніжинському театрі ім. М. Коцюбинського пройшов концерт до ювілейної дати.

Ольга Хохлова народилася у Ніжині. Навчалася в Петербурзі в балетній школі, де познайомилася із засновником «Російських сезонів» у Парижі Сергієм Дягілевим. А Пабло Пікассо став художником-оформлювачем балету «Парад», тоді він і зустрівся з ніжинкою. Балерина та художник одружилися 12 липня 1918 р. У них 1921 року народився син Пауло. Згодом бунтівний Пікассо пішов з родини, але юридично шлюб не розірвав. Хохлова померла 1955-го, похована на кладовищі Гран-Жас, що в Каннах.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

Чернігівська область.

РЕФЛЕКСІЇ

Коти без чобіт

Щойно побачила світ книжка Павла Куща «Чотири нявкісти і ВІН» (К.,«Леся», 2016, ілюстрації Миколи Капусти)(**на знімку**). Автор — донецький письменник і журналіст, добре відомий також і нашим читачам своїми публікаціями в «Голосі України».

Повість пригодницька, для публіки шкільного віку, й присвячена вона котам Донеччини. Цей авторський сантимент цілком зрозумілий і аж ніяк не штучний, адже знаємо чимало реальних історій, коли люди покидали охоплений війною край, не забираючи з собою ніякого добра, окрім улюбленого кота. Але коти — герої повісті — залишилися на тому боці, їх просто нікому було забрати, бо їхні господарі загинули чи пропали безвісти.

Сюжет закручено навколо того, що на нейтральній смузі є підбитий російський танк, і його треба забрати у «гібридів» та перетягнути на наш бік, щоб засвідчити перед усім світом факт прихованої й підлої агресії сусідньої держави. За цю справу беруться четверо котів та п'ятнадцятилітній донецький хлопчисько Веніамін, якого котячий екіпаж називає просто ВІН. Отже, тут є необхідний для підліткової літератури пригодницький елемент. Є також цілком прозорі паралелі зі старим культовим польським телефільмом про чотирьох танкістів і пса. Підмішано сюди й інших популярних нині мотивів — НЛО, інопланетяни та єгипетська езотерика. Взагалі, коти, починаючи від Пана Коцького та Кота в чоботях — дуже вдячна тема для літератури, тема майже безпрограшна. Бо нагадує нам про споконвічне братство всіх на світі живих істот — про що нині зовсім не зайве згадувати. Втім, як на дорослий погляд, у повісті Павла Куща гуманістичну ідилію відчутно псує публіцистичний елемент, особливо кумедний або й недоречний у «котячому варіанті», коли коти починають мудрувати, немов штатні телевізійні політологи. А втім, сучасні коти також дивляться телевізор, куди ж від нього подінешся. І в цьому автор не винен. Тож, мабуть, не варто йому докоряти. Зрештою, він придумав цю книжку, але не він придумав цю війну.

Є тут і ще дещо. Коли читаєш цю повість, то в якийсь момент питаєш себе: а чи пристойно мені, дорослій людині, читати таку наївну літературу? Адже наш час зовсім не казковий! Але давайте чесно зізнаємось: хіба протягом останніх двох років нам, дорослим людям, хоча б іноді, у своєму безсиллі перед жорстокою дійсністю, не хотілося, щоб сталося чудо? І щоб чужі снаряди, вилетівши з жерла гармат, раптом зависли в повітрі, а потім повернулися туди, звідки вилетіли? Або щоб якимось дивом (як це відбувається в повісті) всі, хто потрапив на міну-розтяжку, через якийсь час знову постали живі-здорові й неушкоджені, хіба що трохи контужені? Звісно ж, хотілося. Тільки ми нікому в тім не зізнавалися. А коли читаємо цю повість — ніби зізнаємось.

І ще одне мимолітне читацьке враження: у одного з героїв повісті перебинтована лапа, бо ці коти, на відміну від деяких своїх казкових попередників, ходять без чобіт. Втім, не лише діти знають, що навіть людині ніякі чоботи не рятують від мін і снарядів.

Катерина АПРЕЛЬКО.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 127 (6381)
СУБОТА, 9 ЛИПНЯ 2016

УЄФА виніс постанову, згідно з якою луганська «Зоря» проводитиме домашні матчі сезону 2016/17 у Лізі Європи (вона починає турнір з групового етапу) на НСК «Олімпійський» у Києві. Це пояснюється тим, що стадіон у Запоріжжі, де луганчани збиралися приймати суперників у єврокубку, не готовий до поєдинків такого рівня. Основною проблемою «Славутич–Арени» є відсутність автоматичних турнікетів

Як французи німецьку «машину» зламали

Футбол. Євро-2016. Матч 1/2 фіналу. 7 липня. **Німеччина — Франція. 0:2. Голи:** Грізманн, 45+1 (п), 72.

Німеччина: Нойєр, Кімміг, Боатенг (Мустафі, 61), Геведес, Гектор, Джан (Гьотце, 67), Швайнштайгер (Сане, 79), Езіл, Кроос, Дракслер, Мюллер. **Тренер** — Йоагім Льов.

Франція: Льоріс, Санья, Косцельний, Юмтіті, Евра, Погба, Матюйді, Сіссоко, Грізманн (Кабай, 90+1), Пайє (Канте, 71), Жиру (Жиньяк, 78). **Тренер** — Дідьє Дешам.

Рефері — Нікола Ріццолі (Італія).

Марсель. «Велодром». 64 078 глядачів. 27 градусів.

Тепер нам відомі дві найсильніші нині збірні Старого Світу. Ними виявилися Португалія і Франція. Господарі турніру зуміли зупинити німецьку «машину», в якої були деякі проблеми у складі. Але що вже тепер говорити про це? Адже збірна Німеччини — чинний чемпіон світу і головний фаворит Євро-2016 — залишила Францію.

***

Французи чудово підготувалися і налаштувалися на важке протистояння. У важливій ситуації безперечний герой матчу Антуан Грізманн упевнено реалізував пенальті. А потім повівся холоднокровно і закріпив успіх своєї команди, вразивши ще раз ціль уже з гри. Тепер можна навіть не сумніватися, що Грізманн стане кращим бомбардиром турніру (на його рахунку вже 6 м'ячів). Адже португальцеві Кріштіану Роналду, щоб наздогнати француза в фіналі, треба забити щонайменше три голи.

Дехто прогнозував саме такий головний матч за титул кращої команди Євро-2016. Португальці та французи, либонь, найбільш гідні цього. Звичайно, щодо перших є певні запитання. Адже скільки в них було нічийних результатів, однак вони виявили характер. А господарі чемпіонату що далі рухалися турніром, то більше розганялися.

***

Хоча наставник німців Йоагім Льов був надто засмучений результатом, але наголосив, що дуже задоволений грою підопічних на турнірі й у цьому матчі зокрема. За його словами, в Марселі бундестім зіграла краще від суперника. І, знаєте, з цим можна частково погодитися. Адже якщо, приміром, подивитися на статистику передач, то німці за перший тайм зробили їх більше (319), ніж їхній суперник протягом усієї зустрічі (250). Але не передачі визначають переможця, а тільки забиті м'ячі. Німеччина не влучила жодного разу.

— Бувають дні, коли все просто валиться з рук, — відзначив пан Льов. — Додам, що по нашій команді вдарили втрати ключових гравців перед матчем і під час зустрічі — як у випадку з Жеромом Боатенгом. У нас була прекрасна команда на цьому турнірі. Попри виліт, ми не повинні надто засмучуватися. Адже залишаємося силою, з якою варто рахуватися...

***

Зрозуміло, що тренер збірної Франції Дідьє Дешам перебував у доброму гуморі.

— Я брав участь у фіналах як гравець, — розповів він журналістам. — Тепер уже як тренер дуже пишаюся своїми футболістами. Зрозуміло, я щасливий персонально, однак головна заслуга належить гравцям. Для мене найбільшим приводом для гордості була можливість носити футболку збірної. Для гравця не може бути більшої честі. Можливо, не для всіх футболістів це так, але тепер вони добре знають, що можуть подарувати людям, надягаючи цю футболку.

Французька радість.

Лідер бомбардирських перегонів Антуан Грізманн.

У нас не було легких матчів. Німеччина — найсильніша команда, з якою ми зустрічалися на турнірі. Але ми зробили те, що нам було потрібно. Наш воротар Уго Льоріс зіграв просто чудово, він був ключовою фігурою. Гравці збірної Німеччини дуже технічні, відмінно пересуваються з м'ячем, і навіть без низки важливих виконавців у німців дуже досвідчена команда. А от у нашому складі грало кілька футболістів, котрі в активі мали лише кілька матчів за збірну. Та вони зіграли на повну потужність. Тому дуже радий цьому як тренер.

Скажу окремо про Грізманна. Антуан — чудовий футболіст, і знову довів це своєю грою. Він дуже старався. Сьогодні він і Олів'є Жиру прекрасно відпрацьовували в обороні, що робило нашу гру компактною. Грізманн — дуже важливий виконавець, і не тільки для нас. Увесь сезон він був таким і для мадридського «Атлетико». На Євро він забиває м'ячі, робить передачі й заражає інших своєю гарною грою.

До фіналу залишається обмаль часу. Тому повинні встигнути насолодитися цією перемогою. Це важливий крок уперед, але найважливіший маємо зробити в неділю. Зробимо все можливе, щоб підійти до того матчу в оптимальних кондиціях...

Фото uefa.com.

Головний диригент французької звитяги Дідьє Дешам.

Бастіан Швайнштайгер (ліворуч) *і Томас Мюллер, либонь, говорять уже про майбутні події.*

Турнірна хроніка

Футбол. (Австрія). Контрольний матч. **«Динамо» (Україна, Київ) — «Ботішані» (Румунія). 1:1. Голи:** Рибалка, 71 — Васварі, 60 (п).

«Динамо»: Коваль (Рудько, 46), Морозюк (Лук'янчук, 67), Драгович (Очігава, 46), Селін, Антунеш (Макаренко, 67), Корзун (Рибалка, 53), Сидорчук (Гармаш, 67), Мякушко (Федорчук, 67), Громов (Ярмоленко, 70), Буяльський (Гонсалес, 67), Гладкий (Теодорчик, 57).

Хокей. У рамках підготовки до нового сезону чемпіон України ХК «Донбас» (Донецьк) проведе низку матчів у Словаччині. Зокрема, українські хокеїсти в Зволені візьмуть участь у XVIII Меморіалі Павла Забойніка.

Учасниками змагань стануть провідні клуби з п'яти країн: ГКС «Тихи» (Польща), «Зволен» (Словаччина), «Мішколци» (Угорщина), ХК 07 «Детва» (Словаччина), ХК «Донбас» (Україна), «Шахтар» (Білорусь).

Матчі відбудуться 18—20 серпня.

Сторінку підготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ

Ремонтники відновлюють озброєння

На Рівненщині триває відновлення ракетно-артилерійського озброєння для підрозділів Збройних Сил України, залучених до проведення антитерористичної операції (на знімку). За словами начальника Центральної артилерійської бази озброєння полковника Олександра Сварицевича, роботи з повернення озброєння до робочого стану здійснюються не тільки в пункті постійної дислокації військової частини, а й за сотні кілометрів від Рівного — на передовій: виїзні ремонтні бригади полагодили у базових польових таборах майже чотириста одиниць ракетно-артилерійського озброєння.

Віктор ШУБЕЦ,
підполковник.

Рівне.

Фото автора.

ОГОЛОШЕННЯ

07.07.2016 был украден паспорт номер 159285, серия ЕР, выдан на имя Кириченко Тамара Валерьевна Казанковским РО УМВС Украины в Николаевской области 07.07.2004. Данный паспорт является недействительным.

Оголошення
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів ПАТ "БАНК ФОРУМ" на електронному торговельному майданчику Товарній біржі "АЛЬЯНС"

Номер лоту:	183
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Приміщення, заг.площею 175,5 кв.м., розташована за адресою: м. Запоріжжя,вул. Правди, буд.32 та ТМЦ в кількості 85 од.(меблі, банківське обладнання, тощо)
Номер лоту:	184
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Приміщення, заг. площею 58,0 кв.м., розташоване за адресою: м. Вінниця,вул.Пирогова,111/а та ТМЦ в кількості 13 од.(меблі, система відеоспостереження, система сигналізації, тощо)
Місце проведення аукціону:	*https://tb-alyans.com.ua*
Дата проведення аукціону:	25 липня 2016 року
Час проведення аукціону:	з 10 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв.
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/52-forum/4878-25072

Оголошення про намір передати в оренду державне майно, щодо якого надійшла заява.

Назва органу управління -Управління справами Апарату Верховної Ради України.
Орендодавець - Управління адміністративними будинками Управління справами Апарату Верховної Ради України.
Дані про об'єкт , щодо якого надійшла заява про оренду:
Балансоутримувач: Управління адміністративними будинками Управління справами Апарату Верховної Ради України.
Код ЄДРПОУ - 26252302, 01008, м. Київ, вул. Банкова, 6-8, тел. (044)255-42-81, 255-42-04.
Найменування об'єкта: нерухоме майно - частина нежитлового приміщення.
Місцезнаходження об'єкта оренди: м. Київ, вул. Садова, 3а, хол першого поверху будинку.
Загальна площа: 6,0 кв. м.
Вартість майна за незалежною оцінкою: 363462,00 грн. без ПДВ станом на 31.05.2016.
Максимально можливий строк оренди: 1 рік.
Мета використання: розміщення об'єкту з продажу та сервісу мобільних телефонів та аксесуарів до них.
Заяв про оренду зазначеного об'єкту приймаються протягом 10 робочих днів після опублікування оголошення за адресою: м. Київ, вул. Банкова, 6-8 а, каб. № 409.
Додаткова інформація за тел: (044)255-42-81, 255-42-04. Заяви подаються в окремому конверті з написом "Заява про оренду" із зазначенням найменування та місцезнаходження об'єкта оренди.
У разі надходження двох і більше заяв на об'єкт оренди, буде оголошено конкурс на право оренди відповідно до вимог абз. 3 частини 4 ст. 9 Закону України "Про оренду державного та комунального майна".

Викрадені оригінали документів на ім'я Данилюка Володимира Олександровича, 13.07.1984 р.н., а саме: паспорт громадянина України СО 608233, виданий Ватутінським РУГУ МВС України в м. Києві 05.04.2001 р; довідку про присвоєння ідентифікаційного номера 3087520912, видану Державною податковою інспекцією у Ватутінському районі м. Києва 17.04.2016 р.; свідоцтво про право власності на нерухоме майно №37569970, видане 15.05.2015 р. Реєстраційною службою головного управління юстиції в м. Києві; витяг з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно про реєстрацію права власності (індексний номер: 37570199 від. 15.05.2015 11:50:51); технічний паспорт на квартиру №132 у житловому будинку №25а по вул. Комбінатна м. Києва від 19.09.2014 р., вважати недійсними та такими, що втратили юридичну силу.

ТОВ "лайфселл", що надає послуги рухомого (мобільного) зв'язку під торговою маркою lifecell, повідомляє про такі зміни в обслуговуванні абонентів.

1. Починаючи з 18.07.2016 року обслуговування абонентів на умовах тарифного плану "Твій life:)" припиняється. З 18.07.2016 року обслуговування буде продовжено на умовах тарифного плану "3G+ Вільний". Абонентам, що обслуговувались на тарифному плані "Твій life:)", надається можливість з 09.07.2016 по 25.07.2016 року включно без додаткової оплати здійснити міграцію на інший тарифний план lifecell, доступний для підключення протягом зазначеного строку.

2. Починаючи з 19.07.2016 року обслуговування абонентів на умовах тарифного плану "Дбайливий life:)" припиняється. З 19.07.2016 року обслуговування буде продовжено на умовах тарифного плану "3G+ Вільний". Абонентам, що обслуговувались на тарифному плані "Дбайливий life:)", надається можливість з 09.07.2016 по 26.07.2016 року включно без додаткової оплати здійснити міграцію на інший тарифний план lifecell, доступний для підключення протягом зазначеного строку.

Детальна інформація про тарифи, умови користування послугами: lifecell.com.ua, 0 800 20 5433 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів у межах України), 5433 (безкоштовно у мережі lifecell), у пунктах продажу lifecell. ТОВ "лайфселл", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А".

ОГОЛОШЕННЯ
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів - прав вимоги за кредитами юридичних осіб ПАТ "БАНК ФОРУМ" на електронному торговельному майданчику ТОВ "УКГ МОНІТОРІНГ"

Номери лотів:	6884
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Право вимоги за кредитними договорами, юридичних осіб.
Місце проведення аукціону:	*www.aukzion.com.ua*
Дата проведення аукціону:	22.07.2016 року
Час проведення аукціону:	14:00 – 15:00
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні)	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/52-forum/4886-22072

Викрадений 30.06.2016 р., паспорт СН 417880, виданий на ім'я Механа Олександра Миколайовича, вважати недійсним.

ТОВ "Всеукраїнський аукціонний дім" спільно з ліквідатором ТОВ "Усвідомлення"
повідомляє, що аукціон з продажу майна банкрута - ТОВ "Усвідомлення", який був призначений на 08.07.2016 об 11:00:00 по лотам № 0075-0077 вважати таким, що не відбувся у зв'язку з відсутністю учасників на участь у аукціоні.

06 липня 2016 року протоколом загальних зборів Учасників ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ "ЄВРОКАПІТАЛ", ідентифікаційний код юридичної особи 34709407, прийнято рішення про подання заяви про виключення фінансової установи з Державного реєстру фінансових установ.

Оголошення
Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє про проведення відкритих електронних торгів (аукціону) на Рівненській Міжрегіональній Універсальній Товарно-Майновій Біржі "ПРАЙС" https://price-trade.org.ua/ з продажу наступних активів, що обліковуються на балансі ПАТ "Банк "Київська Русь":

Номери лотів:	№№17/б-1, 17/б-2, 17/б-3
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Права вимоги за кредитними договорами
Місце проведення аукціону:	*price-trade.org.ua*
Дата проведення аукціону:	15.08.2016 року
Час проведення аукціону:	з 10 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв.
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	http://torgi.fg.gov.ua:80/112696 http://torgi.fg.gov.ua:80/112698 http://torgi.fg.gov.ua:80/112699

Оголошення
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів ПАТ "БАНК ФОРУМ" на електронному торговельному майданчику Українська універсальна біржа

Номер лоту:	**№№ 1-20**
Коротка назва лоту:	Право вимоги за кредитним договорами фізичних осіб
Місце проведення аукціону:	http://www.uub.com.ua
Дата проведення аукціону:	26.07.2016
Час проведення аукціону:	о 10:00
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/52-forum/4880-22073

Додаток 1
до рішення Вишеньківської сільської ради від 25.03.2016р. № 503-8-УІІ

ІНФОРМАЦІЙНЕ ОГОЛОШЕННЯ
Шановні жителі с. Петропавлівське (Петровське)
Бориспільського району Київської області

Вишеньківською сільською радою Бориспільського району Київської області у відповідності до Постанови КМ України від 23.05.2012р. №513 "Про затвердження Порядку проведення інвентаризації земель" та рішення Вишеньківської сільської ради Бориспільського району Київської області **від 25.03.2016р. здійснюється інвентаризація земельних ділянок.**

В зв'язку з тим, що багато власників (користувачів) земельних ділянок не зареєстрували своє право власності (право користування) на земельні ділянки відомості про їхні права відсутні в Єдиному реєстрі прав власності, що може привести до повторного прийняття рішення про передачу земельної ділянки у власність і втрату прав на землю.

У відповідності до рішення Вишеньківської сільської ради Бориспільського району від 25.03.2016р. №503-8-УІІ всім власникам (користувачам, спадкоємцям) земельних ділянок, які в минулому отримали Державні акти на право власності на землю без кадастрового номера червоного або червоно-жовтого кольору (з 1993-го по 2003 рік,), Державні акти на право власності на землю синього кольору (з 2009-го року по 2012р.), або, взагалі, не отримували їх необхідно в строк до 01.06.2016р. звернутися до Вишеньківської сільської ради з документами, що підтверджують особу та права на земельну ділянку (Паспорт, Державний акт, Рішення сільської ради про передачу земельної ділянки у власність з викопіюванням з плану, свідоцтво про право на спадщину, тощо).

Земельні ділянки, права на які не будуть підтверджені, за результатами інвентаризації будуть віднесені до земель запасу сільської ради та передані у власність.

Додаткову інформацію можна отримати в приміщенні Вишеньківської сільської ради за адресою:

с. Вишеньки, вул. Центральна, 79 А, або по телефону 3-97-93
Потурбуйтесь про свої права!

КУРІНЬ

№ 127 (6381) СУБОТА, 9 ЛИПНЯ 2016

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, на Правобережжі короткочасні дощі, грози. Вітер південно-західний, західний, 5—10 м/с. Температура вночі 9—14 градусів тепла, на півдні — 13—18 вище нуля. Удень 19—24, у західних областях — 15—20 градусів зі знаком плюс, у південних областях — 23—28 тепла

ЦЬОГО ДНЯ, 9 ЛИПНЯ

1882. Народився Михайло Слабченко — український історик і правник, академік Всеукраїнської академії наук (нині — Національна академія наук України). **1961.** У Вінніпезі (Канада) відкрито пам'ятник Тарасу Шевченку. **1972.** Перший підземний ядерний вибух на території України у промислових цілях поблизу селища Хрестище Харківської області. **1987.** Пішов із життя Улас Самчук — український письменник, журналіст і публіцист, редактор, член уряду УНР у вигнанні. **1991.** Відбулася прес-конференція Голови Верховної Ради УРСР Леоніда Кравчука, присвячена першій річниці проголошення Декларації про державний суверенітет України.

УВАГА: КОНКУРС!

Фото прес-служби ГУ ДСНС Херсонщини.

Що це означає?

Курінний вважає, що всілякі свята для конкурсу смерті подібні. Половина листів від наших жартівників десь загубилася в аналах Укрпошти. Навіть двотижнева пауза, яку зробив курінний, не допомогла. Отож прохання не дивуватися, якщо хтось не знайде своє прізвище на сторінці. Ось результати тих, хто все-таки «доплив» до «Куреня». Переможці — Г. Макаренко, А. Чорний та І. Заречняк.

1. Аксьонов наказав у будь-який спосіб забезпечити повну загрузку пляжів Криму.

Г. Макаренко — 3 (6).

2. «Грошей немає, але ви тримайтеся» — треба втікати на материк, поки пенсіонери Криму на відбивні не порубали.

А. Чорний — 2 (8).

3. Хоч помиється, поки тарифи на воду не збільшилися.

І. Заречняк — 1 (1).

☞ Тимчасова «переправа» до введення в дію мосту до Криму.

В. Момотюк (3).

☞ Тихий Дон. У масці кабана Янукович втікає з України.

І. Пата (15).

☞ «Зєлєниє чєловєчки» ножі нагострили — рятуйтеся хто як може!

В. Бугаєнко.

☞ Єдине правильне рішення — до своїх у Краснодар!

М. Варениця.

☞ У зв'язку з ембарго Росії на постачання української свинини, наші підприємці пішли на хитрість: свиней в Росію переправляють уплав по річках.

В. Ігнатенко (10).

☞ Послали з Криму на Херсонщину путіноносця з цінною інформацією самопроголошені вожді, от тільки нагодувати його забули.

Р. Тимошейко.

☞ Вибирає, на яку вудку клюнути...

М. Капуста (2).

У дужках зазначено кількість балів, які вже мають автори.

А тепер нове завдання.

— Хто куди, а я — в аптеку!

Утім, у наших дотепників знайдеться своя «пігулка» під цей стопарик, даруйте — стоп-кадр.

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos.com.ua або поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь» — «Що це?».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ДОШКА ПОШАНИ

Где?..

Володимир Путін:

— Нас постійно звинувачують, що ми здійснюємо якусь воєнну активність. Где? На своєй тєрріторії...

Від чергового:

— Якщо дивитися на воєнну карту Путіна, то його... «своя тєрріторія» тягнеться від Криму і... аж до Берліна...

«Льоня, загвіздай єщє раз!»

Александр Квасневський, колишній Президент Польщі:

— Україні варто відмовитися від своєї мрії стати членом НАТО. Також не варто нині говорити і про досягнення мети стати повноправним членом ЄС...

Від чергового:

— Пам'ятається, в часи Майдану Квасневський нам теж казав: і не мрійте скинути Янека!.. Так що іноді краще... гвіздати (в сенсі, свистіти... разом із Кучмою, Янеком і Путіним — на вибір чи компанією), аніж говорити...

Батальйони полковників

Надія Савченко, народний депутат (про те, що генеральський штат занадто роздутий):

— У нас капітан, як полковник, полковник, як Генштаб, а Генштаб, як батальйони полковників...

Від чергового:

— І ці батальйони хоч із зав'язаними очима можуть десантом висадитися в потрібній кар'єрній точці, штурмом, голіруч, узяти будь-який продовольчий склад, простo одними... лампасами розпанахати ворожий танковий клин, а зірковими труселями накрити будь-який плацдарм разом із технікою (в сенсі, щоб потім продати), не кажучи вже про те, що своїм пузом вони заткнуть за пояс... не одного — десяток натовців...

Аби не осліпли... зовсім

Франк Вальтер Штайнмайєр (про напади на спостерігачів СММ ОБСЄ та їх безпілотники):

— Ми не можемо дозволити, щоб місія просто осліпла і не могла виконувати свої обов'язки...

Від чергового:

— Після ваших закликів послабити санкції Путін — прозрів! Аби ви не осліпли, він із задоволенням віддасть наказ... підсвічувати вам «Градами» (в сенсі, не тільки вночі, а навіть удень).

Ударимо велопробігом... по Качиному озеру!

Віталій Кличко, міський голова Києва (під час вручення велосипедів київським патрульним поліцейським):

— Хочу попередити кожного з вас — з велосипеда можна впасти...

Від чергового:

— Щоб не впасти з мерського крісла, Кличко тому й тренується... на великах! Кияни кажуть, що це у нього погано виходить (у сенсі, він весь час ударяє лицем,.. як не в грязь, то в якесь... Качине озеро)...

Цілющі тарифи

Володимир Гройсман, Прем'єр-міністр України:

— Ще раз наголошую: рахунки, які ви отримаєте в листопаді, не будуть жахливі...

Від чергового:

— Ні, ці рахунки будуть навіть... живильні! Їх можна буде вивішувати замість ікон у святому куті (в сенсі, щоб підносити молитви за наш уряд), прикладати до лоба (в сенсі, коли макітриться) і навіть ними... «заряджати» воду (в сенсі, замість Кашпіровського)...

По цінності... на Страсбург!

Бюро Парламентської асамблеї Ради Європи (керівний орган асамблеї):

— У нас спільні цінності із РФ... ми починаємо рух назустріч...

Від чергового:

В. Путін:

— От і чудово!.. А перша, до вас назустріч, рухатиметься... Псковська 76-та десантно-штурмова дивізія!.. Ми її найбільше... цінуємо!...

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО, Миколи КАПУСТИ, Василя ФЛЬОРКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Ліна КУЩ, Алла ДОДАТКО, Олена ЛОХМАТОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 48395

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

